

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુભ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ સ્વધરાવૃત્તમ્ ॥

જૈના રક્ષન્તુ ધર્મં વિમલમતિયુતાસ્ત્યકરાગાદિદોષા

જૈનાન્ ધર્મં પાતુ પ્રશિથિલપ્રબલક્રોધશત્રુનુદારાન્ ।

જૈનૈરુત્સાદશીલૈઃ પ્રિય નિજશિષયૈરસ્તુ ભદ્રં સ્વભૂમેર્

‘આત્માનન્દ’ પ્રકાશો વિતરતુ ચ સુખં શ્રી જિનાજ્ઞાપરેભ્યઃ ॥ ૧ ॥

પુ૦ ૨૪ મું | ધોર સં. ૨૪૫૩. આષાઢ. આત્મ સં. ૩૨ { અંક ૧૨ મો.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સમા—ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ ખાલી ધમાલ !... .. ૩૨૫	૭ આત્મિક મુદ્રાલેખ. ૩૪૨
૨ ઉત્તરિને સાધનારો દશ પ્રકારનો સામાન્ય માર્ગ... .. ૩૨૬	૮ જૈન બેન્ક, તેની આવશ્યકતા અને શક્યતા. ૩૪૩
૩ દેશવટો દેશો કે ?... .. ૩૩૧	૯ આત્માને... .. ૩૪૬
૪ ઝં શ્રી શાન્તિ... .. ૩૩૨	૧૦ પ્રકીર્ણ. ૩૪૭
૫ કેટલાક ઉપયોગી વિચારો. ... ૩૩૩	૧૧ વર્તમાન સમાચાર.. ... ૩૪૮
૬ વીર વાક્યો. ૩૩૮	૧૨ અંથાવલોકન. ૩૪૮

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ૮ પાલ અર્થ ૪ આના.

ભાવનગર—આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ શુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ તૃપ્તું.

શ્રી કુમારપાળ પ્રતિબોધ-ભાષાંતર.

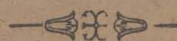
અખિલ વિદ્યાપારંગત, સકલશાસ્ત્રનિષ્ણાત, જ્ઞાનના મહાસાગર કલિકાલ સર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજે ગુજરાતના પ્રખ્યાત યૌલુક્ય રાજા કુમારપાળ મહારાજને સમયે સમયે જૈનધર્મનો બોધ, વિવિધ વ્યાખ્યાનદ્વારા તે તે વિષયોની અનેક સુંદર રસિક કથાઓ સહિત આપેલ, કે જેની અસરથી કુમારપાળ નરેશ જૈનધર્મનો સ્વીકાર (શિવધર્મ છોડી દઈ) ક્રમશઃ કેવી રીતે કર્યો, અને સનાતન જૈનધર્મનો સ્વીકાર કરી મહારાજા કુમારપાળે કરેલ જિન ધર્મની અતુલ પ્રભાવના, વગડાવેલ જીવદયાનો (અહિંસા ધર્મનો) ડંકો, કરેલ તીર્થ, અને રથયાત્રા, કરવામાં આવેલ શાસનની વિપુલ પ્રભાવના, રાજાની દીવસ તથા રાત્રીની ચર્ચા (રાજકીય વ્યવહારિક તેમજ ધાર્મિક કર્તવ્યપાલના), નૃપતિની ઉચ્ચ ભાવના, નિત્ય સ્મરણ વગેરે અનેક બનાવો આ સર્વ સરલ, સુંદર, રસિક, હોવાથી દરેક વાંચકના હૃદય જ્યોતપ્રોત થઈ જતાં વૈરાગ્ય રસથી આત્મા છલકાઈ જઈ મોક્ષનો અભિલાષી બને છે. આ ગ્રંથ જૈનેતર વાંચે તો જૈન બની જાય, તો જૈન કુળમાં જન્મેલ વાંચતાં પરમ જૈન બને તે નિર્વિવાદ છે.

સાહિત્યના સાગરના તરંગોને ઉછાળનાર, શાંત રસાદિ સૌંદર્યથી સુશોભિત, અને ભગ્ય-જનોને રસભર કથાઓના પાન સાથે, સત્ય ઉપદેશ અને સદ્ગ્જ્ઞાન રૂપી અમૃતનું પાન કરાવનાર, આ ગ્રંથના લેખક શ્રી સોમપ્રભાચાર્ય મહારાજ છે, કે જે રાજા કુમારપાળના સમકાલીન વિદ્વાન (હૈયાત) હતા. આ ગ્રંથ કુમારપાળ રાજાના સ્વર્ગવાસ પછી ૧૧ મે વર્ષેજ લેખક મહાત્માએ લખેલ છે જેથી તેની તમામ ઘટનાનો તેજ સત્ય પુરાવો છે.

આ ગ્રંથના પઠન પાઠનથી મહામંગળરૂપ ધર્મ, તેની પ્રાપ્તિ થતાં આત્મજ્ઞાનની ભાવનાઓ પ્રગટ થતાં નિર્માણ સમ્યક્ત્વ, જૈનત્વ, અને છેવટે પરમાત્મત્વ પ્રકટ કરાવનાર એક ઉત્તમ અને અપૂર્વ રચના છે, કે જે શેઠ શ્રી નાગરદાસભાઈ પુરૂષોત્તમદાસ રાણપુર નિવાસીની સીરીઝ તરીકે (મદદવડે) છપાયેલ છે.

શ્રીમાન્ હેમચંદ્રાચાર્યજી તથા પરમાર્હત કુમારપાળ મહારાજ બંને મહા પુરૂષોની વિવિધ રંગોથી ભરપૂર છબીઓ કલાની દૃષ્ટિએ મોટો ખર્ચ કરી બહુજ સુંદર, આકર્ષક, જિજ્ઞાસુઓને દર્શન કરવાની અભિલાષા પૂર્ણ કરવા માટે તૈયાર કરાવી આ ગ્રંથમાં દાખલ કરેલ છે.

ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ટાઇપોથી છપાવી, સુશોભિત કપડાના પાકા બાઈડીંગથી બંધાવી આ અમુલ્ય ગ્રંથને અલંકાર રૂપ તૈયાર કરેલ છે. સુમારે સાઠ ફોર્મ રોયલ સાઈઝ આડપેજ પાંચસેંઠ પાનાના આ ગ્રંથની રૂ. ૩-૧૨-૦ પોણાચાર રૂપૈયા કિંમત રાખેલ છે. જૈન નામ ધરાવનારા કોઈ પણ બંધુ બહેનના ગૃહમાં, નિવાર સ્થાનમાં અને નિરંતર અભ્યાસ માટે પોતા પાસે આ ગ્રંથ હોવોજ જોઈએ.

आत्मानन्द प्रकाश.

(पुस्तक २४ भुं)

पु० २४ भुं. { वीर सं. २४५२-५३. आत्म सं. ३१-३२ } अंक १ थी १२.

॥ सगूधरावृत्तम् ॥

जैना रक्षन्तु धर्मं विमलमतिर्युतास्त्यक्तरागादिदोषा

जैनान् धर्मश्च पातु प्रशिथिलप्रबलक्रोधशत्रूनुदारान् ।

जैनैरुत्साहशीलैः प्रियनिजविषयैरस्तु भद्रं स्वभूमेर्

‘आत्मानन्द प्रकाशो’ वितरतु च सुखं श्री जिनाज्ञापरेभ्यः ॥ १ ॥

प्रकट कर्ता—

श्री जैन आत्मानन्द सभा,

भावनगर.

वार्षिक मूल्य रु. १) पोस्टेज जुहुं.

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા.

૧ મંગળ-પ્રાર્થના.	સંઘવી વેલયંદ ધનજી.	૧
૨ ગુરૂદેવ વંદન.	,,	૧
૩ આશિર-આનંદ.	,,	૨
૪ નૂતન વર્ષનું મંગળમય વિધાન.	શાહ કૃતેહયંદ ઝવેરભાઈ.	૨
૫ વીર-વંદન.	શાહ મણિલાલ માણેકયંદ મહુધાવાસી.	૮
૬ વિશ્વરચના પ્રબંધ.	મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ.	૯,
	૪૫, ૭૧, ૯૬, ૧૨૪, ૧૭૫,	
૭ જીવ, મન અને ઇંદ્રિયોના-સંલાપરૂપ કથા.	માંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ.	૧૨, ૫૨ ૭૬,
૮ કલ્પસૂત્રના એક વર્ષાંકનું અવલોકન.	આગમાભ્યાસી.	૧૫
૯ સાંસારિક જીવન.	(વિકૃલદાસ મ. શાહ)	૨૦, ૪૮, ૮૪
૧૦ અમદાવાદમાં સકળ સંઘના પ્રતિનિધિઓનું સંમેલન.		૨૫
૧૧ શ્રી જૈન શ્રવેતાંમ્બર કોન્ફરન્સનું ખાસ અધિવેશન.		૨૮
૧૨ શ્રી ભારતીય જૈન સ્વયંસેવકનું પ્રથમ અધિવેશન.		૩૬
૧૩ વર્તમાન સમાચાર. ૩૯, ૬૬, ૯૨, ૧૨૦, ૧૪૩, ૧૭૯, ૨૦૩, ૨૬૨, ૨૮૮, ૩૨૧, ૩૪૮,		
૧૪ સ્વીકાર અને સમાલોચના.	(સેક્રેટરી)	૪૦, ૬૮, ૯૪,
	૧૨૧, ૧૫૩, ૧૮૧, ૨૦૪, ૨૩૪, ૨૬૫,	
	૨૯૦, ૩૨૪, ૩૪૮	
૧૫ મંગળાભિનન્દન. (પદ)	પં. અમોઘ ચરણ.	૪૨
૧૬ એ કરાર. (પદ)	સંઘવી વેલયંદ ધનજી.	૪૩
૧૭ સુવાસિક કુલડાં. (,,)	કલ્યાણયંદ કેશવલાલ વડોદરા.	૪૪
૧૮ જિન પૂજા. (,,)	શાહ જગનલાલ નહાલયંદ નાણાવટી.	૪૪
૧૯ જૈનોની જૈનો પ્રત્યે ફરજ.	વાડીલાલ મોહોકમલાલ શાહ બી. એ.	૫૫
૨૦ આદર્શ શિક્ષક.	અનિલ.	૫૯
૨૧ રહસ્યા વંદનીય ગુરૂ. (પદ)	ગુલાબયંદ મૂળયંદ બાવીશી.	૬૧
૨૨ મનોબળ.		૬૨
૨૩ પ્રશ્નોત્તર. (શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસુરિશ્વરજીને શાહ ઝવેરભાઈ જગનલાલ સુરવાડા- વાળાએ પુછેલા પ્રશ્નોત્તરો.)	૬૩, ૭૯, ૧૧૨	
૨૪ સુધારો.	૬૫, ૮૯, ૨૮૬, ૩૨૪	
૨૫ પરાશા-વિરામ. (પદ)	વેલયંદ ધનજી.	૬૯
૨૬ પ્રથમ પ્રભુ પ્રણામ. (,,)	મણિલાલ માણેકયંદ શાહ મહુધાવાળા.	૭૦
૨૭ રાત્રિ ભોજન.	વકીલ નંદલાલ લલ્લુભાઈ વડોદરા.	૮૨
૨૮ પ્રેસીડેન્ટ અને સુવર-દયાનો અપૂર્વ-અનાવ. (સ્વામી રામતીર્થ)		૯૧
૨૯ અદ્વૈત-સ્મારક.	સંઘવી વેલયંદ ધનજી.	૯૫

- ૩૦ આદર્શ જૈન કેવો હોવો જોઈએ ? વાડીલાલ મોહોકમલાલ શાહ ખી. એ. ૧૦૧
- ૩૧ મંત્રી મુદ્રા. મુનિરાજ શ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ. ૧૦૬, ૧૩૬, ૧૭૧
- ૩૨ સહિષ્ણુતા. શુભાબચંદ મૂળચંદ આવીશી. ૧૧૫
- ૩૩ જૈન સંખ્યાવત. નરૈતમદાસ ખી. શાહ. ૧૧૬, ૧૩૩, ૧૫૮, ૧૮૪, ૨૦૮, ૨૩૯
- ૩૪ પ્રકીર્ણ. સેક્રેટરી. ૧૧૯, ૧૫૫, ૨૩૩, ૨૬૦, ૨૮૮, ૩૧૦, ૩૪૭
- ૩૫ વિભુ વિનંતિ. (પદ) મણિલાલ માણેકચંદ શાહ મહુધાવાળા. ૧૨૩
- ૩૬ ભદ્રેશ્વર તીર્થ. મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ. ૧૧૮
- ૩૭ શ્રી મૂળચંદ્રજી ગણી અષ્ટક. (પદ) , ૧૩૧
- ૩૮ એક દુઃખદ પ્રસંગ. (લાલ હેન્ડબીલ માટે) ૧૫૬
- ૩૯ ઉન્નતિ અર્થે. (પદ) મણિલાલ માણેકચંદ મહુધા. ૧૫૭
- ૪૦ મનુષ્ય જીવનની સાર્થકતા. વાડીલાલ મોહોકમલાલ શાહ ખી. એ. ૧૬૧
- ૪૧ પરિશ્રમ અને કાર્ય. (ત્રિકલદાસ મૂ. શાહ) ૧૬૬, ૧૯૩
- ૪૨ ઉપદેશક પદ. (પદ) મનસુખલાલ ડાયાભાઈ શાહ વઢવાણ કેમ્પ. ૧૭૫
- ૪૩ કાર્યસિદ્ધિ માટે સદ્વિચારોની આવશ્યકતા. ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ. ૧૭૮
- ૪૪ બદ્ધી ન હોય. (પદ) વેલચંદ ધનજી. ૧૮૩
- ૪૫ જૈન ધર્મની ખૂબીઓ. વાડીલાલ મોહોકમલાલ શાહ ખી. એ. ૧૮૭
- ૪૬ માનવી શિવધેલા. (પદ) મણિલાલ માણેકચંદ મહુધાવાલા. ૧૯૨
- ૪૭ શ્રી શત્રુંજય સંબંધી કાર્ય પ્રચાર. (કોન્ફરન્સ રેસીડેન્ટ જનરલ સેક્રેટરીઓ.) ૧૯૮
- ૪૮ શ્રી જૈન શ્વેતાંબર એન્ડ ઓર્ડર અને હાલની પરિસ્થિતિ. માવજી દામજી શાહ. ૨૦૦
- ૪૯ વિશ્વોપકારી. (પદ) મણિલાલ માણેકચંદ મહુધાવાળા. ૨૦૭
- ૫૦ ન્યાયોપાર્જિત દ્રવ્ય. (, ,) શા ઝવેર જગનલાલ ખુશાલ. ૨૧૦
- ૫૧ જૈન વ્યાયામશાળા તે તેની સ્થાપના. માવજી દામજી શાહ. ૨૧૧
- ૫૨ જૈન તામિલ સાહિત્ય. મોહનલાલ દીપચંદ ચોક્સી. ૨૧૫
- ૫૩ કોની જીત. (પદ) શાહ ધેલાભાઈ પ્રાણુલાલ કલોલ. ૨૧૬
- ૫૪ આદર્શ જૈન વિદ્યાર્થી જીવન. વાડીલાલ મોહોકમલાલ શાહ. ૨૧૭
- ૫૫ જૈન જીવનના ઉચ્ચ હેતુઓ. ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ. ૨૨૧
- ૫૬ કમળ પ્રશસ્તિ. (પદ) યુનીલાલ જગનલાલ સરાઈ. ૨૨૮
- ૫૭-૫૮ આ. શ્રી વિજયકમળસુરિશ્વરજી મહારાજનું થયેલ અતિ શોકજનક અવસાન. ૨૨૯
- ૫૯ કલકતા યુનિવર્સિટીની સંસ્કૃત પરીક્ષાનું કેન્દ્ર એક જૈન સંસ્થા. ૨૩૨
- ૬૦ શ્રી વીરને. (પદ) ધેલાભાઈ પ્રાણુલાલ શાહ કલોલ. ૨૩૭
- ૬૧ સરસ્વતી મહિમા (પદ) મણિલાલ માણેકચંદ શાહ મહુધાવાળા. ૨૩૮
- ૬૨ આધ્યાત્મિક બળ કૃતેચંદ ઝવેરભાઈ શાહ. ૨૪૦
- ૬૩ આત્માને ઉપદેશ. (પદ) જગનલાલ ન્હાલચંદ નાણાવટી. ૨૪૩
- ૬૪ આપણું સંગઠન. મોહનલાલ દીપચંદ ચોક્સી. ૨૪૪
- ૬૫ શ્રી મહાવાર પ્રભુનું સર્વોત્તમ જીવન. ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ. ૨૪૫
- ૬૬-૬૭ શ્રી શત્રુંજય તીર્થના સંબંધમાં મુનિરાજશ્રી હંસવિજયજી મહારાજનું ભાષણ. ૨૪૭

૬૮ સમભાવ.	અધ્યાયી.	૨૫૦
૬૯ જય મહાવીર ! જય મહાવીર. (પદ)	વજ્રેયંદ લક્ષ્મીયંદ શાહ. (વાંસદા)	૨૫૯
૭૦ પ્રેમમયી પ્રાર્થના. (,,)	શાહ ઝવેરયંદ છગનલાલ.	૨૬૭
૭૧ જીનશાળામાં આવો. (,,)	મણિલાલ માણેકયંદ મહુધાવાળા.	૨૬૮
૭૨ શુદ્ધિ મહાત્મ્ય.	વિચારક.	૨૬૯
૭૩ પાપનું ભાન.	ફતેહચંદ ઝવેરભાઈ શાહ.	૨૭૧
૭૪ કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.	વિઠ્ઠલદાસ મુ. શાહ ૨૭૪-૨૯૬-૩૩૩	
૭૫ પશ્ચાતાપ અને માશી. (પદ)	ઘેલાભાઈ પ્રાણુલાલ શાહ કલોલ.	૨૭૯
૭૬ તેજ ક્યારે થશે ?	મણિલાલ માણેકયંદ શાહ મહુધાવાળા.	૨૮૦
૭૭ પ્રશ્નોત્તર.	મ. હા. શાહ કલકત્તા.	૨૭૧
૭૮ શીકારીને. (પદ)	ઝવેરી કલ્યાણચંદ કેશવલાલ વડોદરા.	૨૮૨
૭૯ મૃત્યુ !	ઘેલાભાઈ પ્રાણુલાલ શાહ કલોલ.	૨૮૩
૮૦ ઉપદેશક પદ. (પદ)	પ્રવર્તકજી શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજ.	૨૮૭
૮૧ અમારો સત્કાર.	(સભા)	૨૯૨
૮૨ ધાર્મિક અભ્યાસ ક્રમ.	સ્થાનીક કમીટી. શ્રી યશોવિજયજી જ્ઞેન ગુરુકુલ-પાલીતાણા.	૨૯૩
૮૩ જયંતી મહોત્સવ.	સંઘવી વેલચંદ ધનજી.	૨૯૫
૮૪ કુમારપાળ મહારાજનું ધાર્મિક જીવન.	ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ.	૩૦૦
૮૫ નિત્યાનિત્ય જીવન ઘટના.	શાહ ફતેહચંદ ઝવેરભાઈ.	૩૦૩
૮૬ સાહિત્ય.	વિહારી.	૩૦૬
૮૭ શરીરની અનિત્યતા.	ઘેલાભાઈ પ્રાણુલાલ શાહ કલોલ.	૩૦૮
૮૮ આ સભાનો ૩૧ મો વાર્ષિક મહોત્સવ.	(સભા)	૩૧૧
૮૯ ન્યાયાંભોનિધિ-પૂજ્યપાદ પ્રાતઃસ્મરણીય, સૂરીશ્વરજી શ્રી વિજ્યાનંદસૂરિશ્વરજીની જયંતિ. શાહ મનસુખલાલ ડાયાભાઈ વઢવાણ		૩૧૨
૯૦ ખાલી ધમાલ. (પદ)	મનસુખલાલ ડાયાભાઈ વઢવાણ કાંપ.	૩૨૫
૯૧ ઉત્તરિને સાધનારો દશ પ્રકારનો સામાન્ય ધર્મ.	ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ.	૩૨૬
૯૨ દેશવટો દેશોકે ? (પદ)	મણીલાલ માણેકયંદ મહુધાવાળા.	૩૩૧
૯૩ ઐ શ્રી શાંતિ. ”	”	૩૩૨
૯૪ વીર વાક્યો.	શાહ ઘેલાભાઈ પ્રાણુલાલ કલોલ.	૩૩૮
૯૫ આત્મિક મુદ્રાલેખ !	શાહ ઘેલાભાઈ પ્રાણુલાલ કલોલ.	૩૪૨
૯૬ જ્ઞેન બેંક અને તેની આવશ્યકતા.	મણીલાલ માણેકયંદ શાહ.	૩૪૩
૯૭ આત્માને. (પદ)	શાહ ઘેલાભાઈ પ્રાણુલાલ શાહ, કલોલ.	૩૪૬

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

તત્પુનર્દિવિધં કર્મ કુશલરૂપમકુશલરૂપં ચ । યત્તત્ર
કુશલરૂપં તત્પુણ્યં ધર્મશ્રોચ્ચયતે । યત્પુનરકુશલરૂપં તત્પાપમ
ધર્મશ્રાભિધીયતે । પુણ્યોદયજનિતઃ સુખાનુભવઃ પાપોદય
સંપાદ્યો દુઃખાનુભવઃ । તયોરેવ પુણ્ય પાપયોરનંતભેદભિન્નેન
તારતમ્યેન સંપદ્યતે સ્વન્વેષોઽધમમધ્યમોત્તમાદ્યનન્તભેદવર્તિતયા
વિચિત્રરૂપઃ સંસારવિસ્તાર इति ॥

ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૨૪ મું. | વીર સંવત્ ૨૪૬૩. અષાઢ. આત્મ સંવત્ ૩૨ | અંક ૧૨ મો.

ખાલી ધમાલ !

રાગ-માઢ-(અમારી ગુણવંતી ગુજરાત.)

કરે છે ! શીદને ખાલી ધમાલ ! કાઢીશ નહિ કંઈ માલ.....કરે છે.
પાણીના પરપોટા જેવું, જીવન બાણજે લાલ; !
કાળ ફાળ વિકાળ છે જગમાં, કેણે દીડી છે કાલ !.....કરે છે.
આશામાં ઉંચા ભલે બાંધે, હાટ-હવેલી-માળ,
આંખ ઓચીન્ટી વીંચાશે ત્યારે, તુરત બગડશે તાલ.....કરે છે.
નાશવંત છે સર્વ પદાર્થો, જુડી છે માયા બળ;
સમજ ! સમજ ! રજ માનવ મનમાં, તું હોઈ સંભાળ.....કરે છે.
આતમતું હિત ચૂકે કાં ચેતન, ચાલી અવળી ચાલ;
પસ્તાવો પાછળથી થાશે, થાશે જુરા હાલકરે છે.
હજી બાજી છે હાથ ધરીલે, વીર-ધર્મની ઢાલ;
બહાદુર થઈ બાંધી લે મનસુખ, “ પાણી ખેલા પાળ. ”.....કરે છે.

મનસુખલાલ ડાયાભાઈ-શાહ-વઢવાણકેમ્પ.

૩૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઉન્નતિને સાધનારો દશ પ્રકારનો સામાન્ય માર્ગ.

શાર્દૂલવિક્રોદિત.

સદ્વિદ્યા નિજસંતાતિષુ વિનયઃ સત્સંગતિઃ સદ્વ્યયઃ
 એક્યં દેશરતિઃ સ્વધર્મદૃઢતા સ્વાધ્યાયસંસેવનમ્ ।
 ઉત્કર્ષે નિરહંકૃતિર્ન વચનૈર્યદ્ વૈમનસ્યોદ્ભવો
 માર્ગો હ્યુન્નતિસાધકો દશવિધઃ પ્રોક્તો બુધૈઃ શ્રેયસે ॥ ૧ ॥

પોતાની સંતતિમાં સદ્વિદ્યા, વિનય, સત્સંગ, શુભકાર્યોમાં દ્રવ્યનો વ્યય, સંપ, સ્વદેશ ઉપર પ્રીતિ, સ્વધર્મ ઉપર દૃઢતા, હુમેશ સ્વાધ્યાય સેવન, ઉત્કર્ષમાં અહંકારનો અભાવ અને વાણીથી ખીજાના મનને હુલાવવું નહીં તે—એ દશ પ્રકારનો ઉન્નતિને

સાધનારો માર્ગ વિદ્વાનોએ કદ્યાણુને માટે કહેલો છે.

૧ સદ્વિદ્યા.

જેનાથી મનુષ્ય પોતાનું મનુષ્યત્વ સમજી શકે, વ્યવહારના નિયમો પાળવાને પ્રવર્તે, ધર્મ, નીતિ, સત્ય, શૌર્ય, ક્ષમા, દયા, આદિ સર્વ ઉદાર ગુણો મેળવે, હૃદયમાં ઉચ્ચ ભાવનાઓને ભરે, વિચારને અનુકૂલ આચાર પાળે અને જીવનનો ઉચ્ચ વિકાસ કરવામાં આગળ વધે, તે સદ્વિદ્યા કહેવાય છે. એવી સદ્વિદ્યા પોતાની સંતતિને અપાવવી એટલે એવી ઉચ્ચ કેળવણી અપાવવી, એ ઉદ્યના માર્ગનો એક પ્રકાર છે.

૨ વિનય.

મનુષ્યોના પરસ્પર વ્યવહારના નિયમોમાં વિનય એ મુખ્ય નિયમ છે, ધર્મના વર્તનમાં પણ તેને મુખ્ય ગણવામાં આવ્યો છે. અને તે દશ પ્રકારે છે. અને તે ધર્મનું મૂળ છે. સદ્વર્તનના સ્વરૂપનું પ્રધાન અંગ વિનયજ કહેવાય છે. તે મનુષ્યના સદ્ગુણોમાં રાજ્ય તરીકે છે. ઉચ્ચ શિક્ષણની સાર્થકતા પણ વિનયથીજ થાય છે. માનવ જીવનની ઉચ્ચતા મેળવવા માટે પ્રથમ વિનયની છાપ લેવી પડે છે. એ છાપ મેળવવાથી માણસના ખીજા સદ્ગુણોની ખાત્રી થાય છે. મનુષ્યત્વની મહત્તા અને પ્રભાવ વિનયગુણથીજ જણાઈ આવે છે. જે વિનય ન હોય તો ખીજા ગુણો તદ્દન નકામા થઈ જાય છે. જ્યાં સુધી વિનય ગુણ પ્રાપ્ત થયો ન હોય ત્યાં

ઉત્તરિ સાધનારો દર્શપ્રકારનો માર્ગ.

૩૨૭

સુધી મનુષ્યત્વ ગણાતુંજ નથી. વિનયના પ્રકાશ વિના બીજા શુભો તદ્દન અંખા રહે છે. તેથી પ્રત્યેક મનુષ્યે પ્રથમ વિનય શુભ મેળવવાને પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. આ વિશ્વમાં વિખ્યાત થઈ ગયેલા મહાત્માઓએ પ્રજાને માટે ખરા ઉપયોગી શુભ તરીકે વિનયનેજ વર્ણવ્યો છે. એક પિતાએ પોતાના પુત્રને નીચેના પદ્યથી એજ બોધ આપ્યો હતો.

यदि विद्वांश्च मतिमान् धनवांश्च नियोगवान् ।

न जातस्तत्र नो चिन्ता मा भवाविनयी सुत ॥ ૧ ॥

હે પુત્ર ! કદિ તું વિદ્વાન, બુદ્ધિમાન, ધનવાન, અને અધિકારી ન થા તો તેને માટે મને ચિંતા નથી, પણ તું અવિનયી થઈશ નહિ. ૧.

૩ સત્સંગતિ.

સત્સંગનું મહત્વ અદ્ભૂત અને દિવ્ય ગણાય છે. સતત સારા સહવાસમાં રહેવું, એ એક પ્રકારની શિક્ષણશાળામાં રહેવા જેવું છે. કેટલાએક વિદ્વાનો સત્સંગને સ્વર્ગીય સ્થળની ઉપમા આપે છે. મનુષ્ય માનવ સૃષ્ટિમાં ઉત્પન્ન થયા છતાં સત્સંગથી દિવ્ય સૃષ્ટિમાં ઉત્પન્ન થયેલો ગણાય છે. શારીરિક અને માનસિક ઉચ્ચ શક્તિનો વિકાસ સત્સંગથીજ થાય છે. મનની વૃત્તિઓ એટલી બધી ચપળ છે અને કોમળ છે કે તેની ઉપર સહવાસની છાપ તુરત પડી જાય છે તેથી મનને સત્સંગના સહવાસનો લાભ આપવો આવશ્યક છે. જેમ જેમ માણસ સત્સંગની કોઠીમાં ચડતો જાય છે, તેમ તેમ તે આત્માનો સ્વાભાવિક પ્રકાશ મેળવતો જાય છે. સુખ અને દુઃખ, અસ્ત તથા ઉદય—એ આ જગતના પ્રવર્તનમાં ચક્રની જેમ ફર્યા કરે છે. એ ઉભય ચક્રોના ચલનથી આ સંસારનો મહાન રથ ચાલે છે. જે સત્સંગનો આશ્રયી બને છે, તેને એ રથના સુખ અને ઉદયના ચક્રનો વિશેષ લાભ મળે છે. આ વિશ્વની આનંદમય અને નિયમિત રચનાનો ઉચ્ચ અનુભવ પણ સત્સંગના સેવકને જ મળી શકે છે. સત્સંગનો ઉચ્ચ પ્રભાવ જાણનારા વિદ્વાનોએ સત્સંગના અનેક સ્તવનો ગાયા છે.

૪ સદ્વ્યય.

ન્યાયથી દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરવું અને તે દ્રવ્યનો શુભ કાર્યોમાં વ્યય કરવો, તે ઉત્તરિને સાધનારા માર્ગનો ચોથો પ્રકાર છે. સંસારના સાધનોની સિદ્ધિ દ્રવ્ય વિના થઈ શકતી નથી; તેથી પ્રત્યેક ગૃહસ્થને દ્રવ્યોપાર્જન કરવાની આવશ્યકતા પ્રાપ્ત થાય છે. દ્રવ્યની પ્રાપ્તિ કર્માધીન છે, તેથી સદ્ભાગ્યે જો દ્રવ્યોપાર્જન કરવાના સારા સારા સાધનો મળી આવે અને તે દ્વારા દ્રવ્ય સાધ્ય થાય તો દ્રવ્યનો સદુપયોગ કરવો જોઈએ. ભય, શંકા અને સંકોચને ઉપજાવનારી કૃપણતાનો

૩૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ત્યાગ કરવો જોઈએ. પ્રાચીન વિદ્વાનો એ કૃપણતાના દોષથી દૂર રહેવાની ખાસ ભલામણ કરે છે. તેઓ કહે છે કે, “ આ સંસાર દુઃખમય છે, કલેશમય છે, એમ જે કહેવામાં આવે છે, તેનું મૂળ કારણ કૃપણતા છે. કૃપણતા સંસારને દુઃખમય બનાવે છે અને ઉદારતા સંસારને સુખમય બનાવે છે. ” આ કથન અક્ષરશઃ સત્ય છે. તેથી કૃપણતાનો ત્યાગ કરી ઉદારતાના મહાન્ ગુણને અવલંબી ઊપાર્જન કરેલા દ્રવ્યનો સફળ્ય કરવો જોઈએ.

એક સમર્થ વિદ્વાને તે ઉદારતાના બે પ્રકાર પાડેલા છે. ૧ શુભગામિની ઉદારતા અને અશુભગામિની બીજી ઉદારતા. ધર્મ, વિદ્યા, કળા, ઉદ્યોગ અને સફલત્તનની વૃદ્ધિને માટે તેમજ દીન, અનાથ અને અપંગના ઉદ્ધારને માટે જે ઉદારતા કરવામાં આવે તે શુભગામિની ઉદારતા કહેવાય છે. અને અચિર-સ્થાયી ખોટી કીર્તિ, અહંભાવની વૃદ્ધિ, કુપાત્ર પોષણ અને આત્મપ્રશંસા માટે જે ઉદારતા કરવામાં આવે તે અશુભગામિની ઉદારતા કહેવાય છે. આવી ઉદારતા ઇચ્છવાલાયક નથી. તેવી ઉદારતામાં જે ખર્ચ કરવામાં આવે તે દ્રવ્યનો દુરુપયોગ કયો કહેવાય છે. જે ઉપર કહેલ શુભગામિની ઉદારતામાં દ્રવ્યનો વ્યય કરવામાં આવે તેજ સફળ્ય ગણાય છે અને તેવા વ્યયથી ધર્મ અને કીર્તિ-ઉભય પ્રાપ્ત થાય છે. તે વિષે સાહિત્યમાં નોંચેનું પદ્ય કહેવાય છે.

येन पुण्यप्रकाशः स्यात् येन कल्याण साधनम् ।

तदर्थं यो व्ययः स्वस्य सद्रव्ययः स प्रकीर्तितः ॥ ૧ ॥

જેનાથી પુણ્યનો પ્રકાશ થાય, જેનાથી લોકકલ્યાણના સાધનો બને, તેવા કાર્યને માટે જે દ્રવ્યનો વ્યય થાય છે, તે સફળ્ય કહેવાય છે. ૧

૫ ઐક્ય-સંપ.

ઐક્ય-સંપની મહત્તા અદ્ભુત ગણાય છે. જગત્ની અંદર કષ્ટ સાધ્ય અને અસાધ્ય કાર્યો હોય છે, તે ઐક્યની અદ્ભુત શક્તિથી સુખ સાધ્ય થઈ શકે છે.

કવિઓ લખે છે કે, “ ઇંદ્રનું વજ્ર, દિવ્ય શસ્ત્રો અને અસ્ત્રો અને અદ્ભુત બુદ્ધિબળ અથવા મનોબળ જે કાર્ય કરી શકતા નથી, તે કાર્ય સંપની તીવ્ર શક્તિ કરી શકે છે. તેમજ સંપની શ્રંખલા જો યથાર્થ ગુંથાઈ હોય તો તેને તોડવાને કે શિથિલ કરવાને દેવતાઓ પણ સમર્થ થઈ શકતા નથી. ” સંપ એ સર્વ પ્રકારના વિજયનો વાવટો છે. અને મુશ્કેલીઓને મહાત્ કરવાની અદ્ભુત શક્તિ છે. જ્યાં સંપની શિથિલતા હોય છે, ત્યાં ઉન્નતિની આશા રાખવાની જ નથી. સંપનો અભાવ એ સર્વ સાધનોનો અભાવ ગણાય છે. તેથીજ સંપને ઉન્નતિના સાધક માર્ગના એક પ્રકારની અંદર ગણેલો છે.

ઉત્તરિ સાધનાર દશપ્રકારનો માર્ગ.

૩૨૯

૬ દેશપ્રીતિ.

જે દેશમાં મનુષ્ય જન્મ્યો છે અને ઉછર્યો છે, તે દેશની સેવા કરવાને તે બંધાએલો છે. વિશ્વના વિશાળ ક્ષેત્રને ખીલવવા અને સ્વદેશના પ્રેમનું ગૌરવ વધારવા આર્યપ્રજા પ્રથમથીજ પ્રયત્ન કરતી આવી છે. પ્રત્યેક મનુષ્યે પોતાના જીવનમાં જે ભાવના ધારણ કરવાની છે. ૧ સ્થળભાવના અને ૨ કુટુંબભાવના. તેમાં જે સ્થળભાવના તેજ દેશભાવના છે. જે દેશ અને તેની પ્રજા સાથે રહી માણસે પોતાનું જીવન પ્રસાર કરવાનું છે અને જેના શુભ અને અશુભમાં પોતાને લાભ અને હાનિ છે, તે દેશ તરફ પ્રેમ રાખવો, એ તેનું મુખ્ય કર્તવ્ય છે. દેશની પ્રજાની ઉત્તરિ તે પોતાની ઉત્તરિ છે એમ સમજવું જોઈએ. જન્મભૂમિ તરફનો પ્રેમ કદિ પણ શિથિલ થવો ન જોઈએ. જે ભૂમિમાં પોતે જન્મ્યો છે, તે જન્મભૂમિ પોતાની જનની છે, તેથી જ તે માતૃભૂમિ કહેવાય છે. આર્ય હૃદયમાંથી જન્મભૂમિનો પ્રેમ કદિ પણ દૂર થતો નથી. તે વિષે એક મહાન કવિ નીચેનું પદ ગાય છે.

જનની જન્મભૂમિશ્ચ નિદ્રા પશ્ચિમરાત્રિજા ।

દૃષ્ટયોગઃ સુગોષ્ઠી ચ દુર્મોચાઃ પંચ દેહિનામ્ ॥ ૧ ॥

જનની-માતા, જન્મભૂમિ-માતૃભૂમિ, પાછલી રાતની નિદ્રા, ઇષ્ટ-મિત્રયોગ અને મનગમતી ગોષ્ઠી એ પાંચને પ્રાણી માત્ર છોડી શકતા નથી. ૧

૭ સ્વધર્મ દૃઢતા.

કુળતિમાં પડતા જીવને ધારણ કરી રાખે તે ધર્મ કહેવાય છે; પરંતુ ધર્મ શબ્દનો અર્થ ઇશ્વરભક્તિ અને કર્તવ્ય એ ઉભય પ્રકાર અહિં લેવાનો છે. જે ધર્મના સંપ્રદાયમાં જન્મ થયો હોય, જે ધર્મની પ્રવૃત્તિ કુટુંબમાં ચાલતી હોય અને જેને અનુસરીને પવિત્ર આચાર, વિચાર પ્રવર્તતા હોય, તે ધર્મ ઉપર મનુષ્યે ખરી દૃઢતા રાખવી જોઈએ. કાળચક્રના પરિવર્તનથી વિષમ પ્રસંગો પ્રાપ્ત થાય તોપણ પોતાના ઇષ્ટધર્મમાંથી કદિપણ ભ્રષ્ટ થવું ન જોઈએ. ધર્મમાત્રનો ઉદ્દેશ દુઃખ અથવા પાપની ઉત્પત્તિનો વિચાર ચલાવવાનો હોય છે. પાપ અને તેનાથી થતા દુઃખાદિનો ઉદ્ભવ કેમ થાય છે ? એ સમજવું ઘણું કઠિન છે અને તેને માટે આર્યતત્ત્વજ્ઞોએ વિવિધ કલ્પનાઓ ઉપર વિવિધ દ્રષ્ટાંતો પણ આપેલા છે. સ્વધર્મ ઉપર દૃઢતા રાખવાથી એ વાત સારી રીતે સમજાય છે, અને તેવા ધર્મના આલંબનથી અનીતિ તથા અનાચારથી બચવાને સદા તત્પર રહેવાય છે. ધર્મનો અર્થ કર્તવ્ય લેવાથી પણ અનુપમ વર્તન મેળવી શકાય છે. મનુષ્ય જન્મ્યો ત્યાંથી તેણે પોતાનું કર્તવ્ય યથાર્થ રીતે બજાવવાનું છે—ખરું કર્તવ્ય સમજનાર મનુષ્ય પોતાના જીવનને ઉચ્ચ સ્થિતિએ લાવી શકે છે, એટલું જ નહિ

૩૩૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પણ કર્તવ્યધર્મના બળથી તે ઉભયલોકમાં શ્રેય પણ મેળવી શકે છે. શુદ્ધ વ્યવહાર, શુદ્ધ આચાર, શુદ્ધ વિચાર અને શુદ્ધ ધર્મ સમજવાની શક્તિ કર્તવ્ય પરાયણને જેવી પ્રાપ્ત થાય છે, તેવી બીજાને થતી નથી. માનવજીવન કર્તવ્યથીજ કૃતાર્થ છે. જેને પોતાના કર્તવ્યનું ચતુર્થ લાભ થયું છે, તે આ વિશ્વ ઉપર સર્વત્ર વિજયી અને યશસ્વી બને છે. કર્તવ્યનું સ્વરૂપ જે હૃદયમાં પ્રકાશી નીકળ્યું હોય, તે હૃદયના પ્રદેશમાં પછી કદિપણ મલિન લાવેા પેસી શકતા નથી. કર્તવ્યના અદ્ભુત અને દિવ્ય તેજ આગળ કોઈપણ જાતનું અંધકાર આવી શકતું નથી. તેવા કર્તવ્ય ઉપર દ્રઢતા રાખવી તે એક ઉન્નતિનો સાધક ઉચ્ચ માર્ગ છે.

૮ સ્વાધ્યાય સેવા.

સ્વાધ્યાય એ માનવજીવિને વિકાસ કરવાનું મહા સાધન છે. આત્મસ્વરૂપને વિશેષ પ્રકાશ આપવાને માટે સ્વાધ્યાયના જેવું બીજું એકે સાધન નથી. પ્રાચીન વિદ્વાનોએ મનુષ્યજાતિને માટે સ્વાધ્યાયને એક અદ્ભુત દિવ્યબળ કહેલું છે. આ વિશ્વ ઉપર જે કાંઈ અનેક અદ્ભુત અને ઉન્નતિકારક પ્રસંગો બનેલા છે, તે સ્વાધ્યાયનોજ પ્રભાવ છે. જનસમાજને સર્વ કાલે અને સર્વ પ્રસંગે સ્વાધ્યાયની સેવાથીજ નવું સામર્થ્ય અને નવું બળ પ્રાપ્ત કરવાનું છે. ભારતભૂમિ ઉપર જે ઉચ્ચ ધાર્મિક ભાવનાઓ પ્રવર્તી છે, તે સ્વાધ્યાયને આભારી છે. ધર્મના નાયકો અને સ્થાપકોએ સ્વાધ્યાયના આશ્રયથીજ વિજયી થઈ શક્યા છે. અને ભવિષ્યમાં વિજય મેળવવાને માટે આપણે માટે એ સ્વાધ્યાયની સમૃદ્ધિનો અદ્ભુત વારસો મુકી ગયા છે. તે સ્વાધ્યાયની પ્રવૃત્તિ ધર્મ અને વ્યવહાર બંને પ્રકારે થઈ શકે છે. ઉન્નતિની ઇચ્છા અને આશા રાખનારા પ્રત્યેક મનુષ્યે એ સ્વાધ્યાય-રૂપ સુધાસાગરમાં સદા મગ્ન રહી સ્વ અને પરનું શ્રેય કરવાને ઉદ્યત થવાનું છે.

જૈનશાસ્ત્રકારોએ સ્વાધ્યાયનું ઉચ્ચ સ્વરૂપ બતાવેલું છે કે જેથી સ્વાધ્યાયરૂપી ઉદ્યાનમાં વિહાર કરનાર પુરૂષ પરમાનંદમાં મગ્ન થઈ કલ્યાણના ભંડાર બને છે.

૯ ઉત્કર્ષમાં પણ નિરભિમાનતા.

સંપત્તિ-આબાદિથી ઉત્કર્ષ થતાં જ મનુષ્ય અભિમાનના મહાન પર્વત ઉપર ચડી જાય છે. આ પ્રવૃત્તિને આર્થ વિદ્વાનો ધિક્કારે છે. તેઓ કહે છે કે “સંપત્તિના ગર્વરૂપી ગિરિ ઉપર ચડેલા મનુષ્યનો અવશ્ય અધઃપાત થાય છે.” વૈભવના ઉત્કર્ષમાં નિરભિમાન રહેવું, એજ મનુષ્યનું સદ્વર્તન છે. સજ્જનત્વના લક્ષણોમાં સંપત્તિમાં હર્ષ અને વિપત્તિમાં ખેદ ન કરવાનું ઉત્તમ લક્ષણ સૂચવેલું છે. અને એ લક્ષણથી જ મનુષ્ય સર્વ લક્ષણ સંપૂર્ણ ગણાય છે.

દેશવટો દેશો કે ?

૩૩૧

૧૦ વાણીથી પણ બીજાના મનને ખેદ પમાડવો નહિં.

હૃદયની વૃત્તિઓ ઉપર ખરેખરી અસર વાણીથી થઈ શકે છે. વાણીનો પ્રવાહ લાગણીઓના પ્રવાહનો ઉત્તેજક બને છે. ઉત્તમવક્તાઓના વચનો શ્રોતાઓના હૃદયોને હલાવી શકે છે, તેથી પ્રત્યેક મનુષ્યે વાણીના વેગનો પૂર્ણ વિચાર કરવાનો છે. મુખમાંથી કેવી વાણી નીકળવી જોઈએ ? તે ખાસ ધ્યાનમાં રાખવાનું છે. જે વાણીથી કોઈપણના મનને ખેદ થાય, તેના અંતરની લાગણી દુઃખાય, તેના હૃદયમાં કષાયનો ઉદય થાય અને તેનો આત્મા ખિન્ન બની જાય તેવી વાણી કદિ પણ પ્રગટ કરવી ન જોઈએ. વાણી ઉપર પૂર્ણ અંકુશ રાખી પ્રવર્તવું જોઈએ. જે વાણી શ્રોતાના મનને આનંદ આપનારી હોય, ઉત્સાહની પ્રેરક બને તેવી હોય, અને વક્તા તરફ માનબુદ્ધિ ઉત્પન્ન કરે તેવી હોય તેવી વાણી જ બોલવી જોઈએ. એવો ઉત્તમ વક્તા ઉન્નતિના માર્ગને મેલવવાને યોગ્ય થાય છે.

આ પ્રમાણે ઉન્નતિને સાધનારો દશ પ્રકારનો માર્ગ મહાન્ પુરુષોએ-વિદ્વાનોએ પ્રતિપાદન કર્યો છે. આ દશવિધ માર્ગે પ્રવૃત્તિ કરનાર પુરુષ પોતાના જીવનના ઉચ્ચ તત્વોને વધારી સર્વ પ્રકારની ઉન્નતિ સાધી શકે છે. જગતમાં આ માર્ગે ચાલનારી પ્રજાએ જે ઉન્નતિ મેળવી છે, તેને માટે ઇતિહાસ પૂરેપૂરી સાક્ષી આપે છે. એથી ઉન્નતિનો આ દશ વિધ માર્ગ અહુણ કરવામાં પ્રમાણભૂત ગણાયો છે. (આત્મવલ્લભ.)

દેશવટો દેશો કે ?

(રાગ-સોરઠ)

કુધારા કાળા કૂર અન્યાયી હાંકી કાઢજોરે,
સુધારા સાધી સુખ શાન્તિ સુધા રેલાવજોરે એ ટેક.
બાળ વિવાહ વળી લગ્ન અકારાં, કજોડ વિક્રય સારાં ખારાં; ૧
હર કરી દિલ દાઝ દીપક પ્રગટાવજો રે..... કુધારા
ન્યાત વરા વિધ વિધ દહાણીમાં, સીમન્તને સરકસ ગાડીમાં; ૨
કાં કરો ધુમાડો ધનનો, ત્યાગજો રે.....કુધારા
કાર્ય નિરૂપયોગી સ્વાર્થી, આદરો કાં સાધો પરમર્થી; ૩
દ્રવ્ય બચાવી શુભ સુકાર્યમાં રોકજો રે.....કુધારા
કુસંપ કલેશ વળી કળ્યાઓ, માનો મૂળ કારણ કુચાલો; ૪
દેશવટો દષ્ટ કોમ દેશ ઉદ્ધારજો રે.....કુધારા

(રચનાર:—મણીલાલ માણેકચંદ મહુધાવાલા)

“ ॐ શ્રી શાન્તિ. ”

(રાગ-કલ્યાણ.)

શાન્તિદાત શાન્તિ સ્થાપ શાન્તિ સવદા;
સુખેતિ સુખુદ્ધિ આપ કાપ ઉર વ્યથા—ટેક.

વિશ્વસેન સુત લાડકવાયા, અચિરા માતાના હુલરાયા;
મૃગલંછન ધારક જીન ખ્યારા, સોળમા તીર્થપતિ જયકારા...શાન્તિ-૧
ચાલીશ ધનુષ પ્રમાણની કાયા, કંચનમય, અમ નેનના તારા;
લક્ષ વરસતું આયુ બહાલા; જન્મ્યા ગજપુર ગ્રામમાં રાયા...શાન્તિ-૨
ગરૂડ નિર્વાણી સુર દેવા, રાચી માચી કરે તુજ સેવા;
ભક્તિ ભરી જે પાવે સેવા, ભાગે સેવકના ભવફેરા... ...શાન્તિ-૩
ભક્તિભાવે ભાવી ત્રિપુટી, જ્ઞાન, દરીશન, સંયમ સાધી;
ખનીયા અક્ષયપદ અધિકારી, ધર્મધ્યાન ધરી ગુણરાગી ...શાન્તિ-૪
મંગળ મુર્તિપર જાઉં વારી, શાન્તિ-મય-કર મોહનગારી;
સૌમ્ય તુજ દરીશન સુખકારી, દિવ્યપ્રભા તમ તમ હરનારી...શાન્તિ-૫
ૐ શ્રી શાન્તિ ! યોગી મહન્તા, ગુણવન્તા સુખ પુનમચંદા;
ભગવન્તા શાન્તિ સુખકંદા, જગવંદા જીન જગજયવન્તા...શાન્તિ ૬
નમન વંદન હો મનરંજન, જગજીવન તું જગદાનંદન;
ભવભય ભંજન નાથ નિરંજન, કર્મ નિકંદન દોકર વંદન...શાન્તિ-૭

(રચનાર:—મણીલાલ માણેકચંદ મહુધાવાળા.)

કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.

૩૩૩

કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.

વિકૃલદાસ મૂ. શાહ.

(ગતાંક ૫૪ ૩૦૦ થી શરૂ.)

સંપન્ન અથવા શક્તિશાળી થવાની અથવા કોઈ પ્રકારની પ્રધાનતા અથવા શ્રેષ્ઠતા સંપાદન કરવાની કામના મનુષ્યમાં સ્વાભાવિક હોય છે. પરંતુ સંસારમાં એવા ઘણા લોકો હોય છે કે જેઓ પોતાના બાલબચ્ચાંના ભરણ પોષણનો પ્રબંધ કરીને શાંત બેસી જાય છે; તેનાથી વધારે તેઓમાં કોઈ જાતની અભિલાષા હોતી નથી. આનું કારણ શું? વાત એમ છે કે પ્રત્યેક મનુષ્યમાં દૈવી યશ રહેલો હોય છે અને જે મનુષ્યની શારીરિક તેમ જ માનસિક સ્થિતિ સાધારણ રીતે સારી હોય છે તે મનુષ્યને તે દૈવી અંશ ઉન્નતિ કરવા માટે અને આગળ વધવા માટે પ્રેર્યા કરે છે. આપણા સમાજ, જાતિ, દેશ અને આખા સંસાર પ્રત્યે આપણું કાંઈને કાંઈ કર્તવ્ય રહેલું જ છે. માનવજાતિનું કલ્યાણ કરવું અને સંસારના સુખોની વૃદ્ધિ કરવી એ આપણું પ્રધાન કર્તવ્ય છે અને એ કર્તવ્યનું જ્ઞાન પ્રત્યક્ષ રૂપે કે પરોક્ષ રૂપે આપણને હંમેશા આગળ વધવાને, ઉન્નતિ કરવાને પ્રેર્યા કરે છે. પરંતુ જે લોકોની શારીરિક કે માનસિક શક્તિઓ કોઈપણ પ્રકારે નિર્બળ થઈ ગયેલી હોય છે તેઓને પોતાનાં એ કર્તવ્યનું જ્ઞાન નથી હોતું અને તેઓ પોતાનું પરમ આવશ્યક દૈનિક કાર્ય કરીને જ સંતુષ્ટ રહે છે. તેનાથી વધારે બીજું કાંઈપણ કરવાની તેઓને ઈચ્છા થતી નથી.

પ્રત્યેક મનુષ્ય પોતાના પરિવાર, સમાજ, જાતિ, દેશ અને સંસારનો થોડો ઘણો રૂણી હોય છે અને એ રૂણથી મુક્ત થવું તે તેનું પરમ કર્તવ્ય છે. ઘણી વખત એજ કર્તવ્ય આપણને અનેક તરેહનાં કાર્યો કરવા માટે બાધ્ય કરે છે. એ કર્તવ્યજ આપણને એ પણ બતાવે છે કે તેનું પાલન આપણે પોતે કરવું જોઈએ. આપણા કર્તવ્યોનું પાલન બીજાઓને કહેવાથી થઈ શકતું જ નથી. મોટા મોટા ધનવા નોને પણ કોઈ કાર્ય કર્યા વગર, કોઈ પ્રકારનાં કર્તવ્ય-પાલન વગર સંતોષ થતો નથી. તેનું કારણ એ છે કે ‘ કર્તવ્ય ’ જ પ્રત્યક્ષ અથવા પરોક્ષરૂપે તેઓને કોઈને કોઈ કાર્ય કરવા માટે પ્રેરિત અને ઉત્તેજિત કર્યા કરે છે. તેજ કર્તવ્ય આપણને બતાવે છે કે આગસુ, અકર્મણ્ય અને નિરૂદ્ધમી રહેવું એ ઘણુંજ ખરાબ નિંદનીય અને ઘૃણિત છે. પોતાની જાતે પરિશ્રમ કર્યા વગર, કેવળ બીજાના આધારે રહીને ખાવું-પીવું, પહેરવું-ઝોઢવું, અને સુવું એ મહા પાપ છે. જો આપણે કશું કાર્ય ન કરીએ તો આપણામાં રહેલ દૈવી અંશના આપણે અપરાધી બનીએ છીએ. તે અંશ આપણામાં કર્તવ્યપાલનની બુદ્ધિ ઉત્પન્ન કરે છે.

એનાથી જ મનુષ્યમાં વિદ્યા, ધન અને બળ પ્રાપ્ત કરવાની, સિદ્ધ સિદ્ધ પ્રકારના નવા આવિષ્કાર કરવાની, યથાસાધ્ય બીજાનું કલ્યાણ કરવાની તથા એવી બીજી અનેક બાબતોની સાધના ઉત્પન્ન થાય છે.

સંસારમાં જેટલાં મહાન્ કાર્યો થયાં છે તેનાં કર્તાઓનો ઉદ્દેશ તે કાર્યોદ્ધાર કેવળ પોતાનું પેટ ભરવાનો નથી હોતો. એડીસને કેવળ પેટ ભરવા માટે વિદ્યુત્સંબંધી અનેક જાતનાં આવિષ્કાર નથી શોધ્યાં, રામમૂર્તિ નાયડુએ કેવળ પેટ ભરવાના હેતુથી આટલું બધું બળ સંપાદન નથી કર્યું, તેમજ લોન્ગ તિલક મહારાજે ઉદર પોષણની ઇચ્છાથી ગીતા રહસ્ય નથી લખ્યું. તે લોકોના અંતઃકરણમાં કોઈ શુદ્ધ અને અમાનુષી શક્તિ કામ કરી રહી હતી અને એ શક્તિએ કાર્યરૂપે પરિણમીને સંસારને પોતાનાં અસ્તિત્વનો પરિચય આપ્યો છે. એ લોકોમાં એક એવી વિશાલ કામના અથવા ઉચ્ચાકાંક્ષા હતી કે જે કોઈ પણ રીતે દાબી દબાય તેમ નહોતી; અને તેના બળે તેઓ મહાન્ કાર્યો કરી શક્યા. એજ કામના અથવા આકાંક્ષા મનુષ્યને હમેશાં પ્રયત્નશીલ રાખે છે, તેને ઉદ્યોગી અને ઉદ્યમી બનાવે છે અને અંદરના આદર્શને બહાર કાઢીને જગતને બતાવવા આંહે છે.

જે વસ્તુનો હમેશાં યોગ્ય ઉપયોગ થયા કરે છે તે વસ્તુ જ ઘણું કરીને સારી સ્થિતિમાં રહે છે અને જે વસ્તુથી કશું કાર્ય લેવામાં આવતું નથી તે ખરાબ અથવા નષ્ટ થઈ જાય છે. તલવારથી કામ ન લેવામાં આવે તો તેને કાટ ચડી જાય છે. આપણા હાથ પગથી કામ ન લેવામાં આવે તો તે દુર્બલ બની જાય છે. એવી જ સ્થિતિ આપણી આંતરિક શક્તિઓની પણ છે. જે મનુષ્ય પોતાની કામનાઓ અને આકાંક્ષાઓથી કામ નથી લેતો તેની કામનાઓ અને આકાંક્ષાઓ આપોઆપ દબાઈ નષ્ટ થઈ જાય છે. સંસારમાં ઘણા લોકો કેવળ પોતાના ઉદર પોષણનો પ્રબંધ કરી નિશ્ચિંતતા સેવે છે તેનું કારણ એ છે કે તેઓએ પોતાની આકાંક્ષાઓનો નાશ કરી દીધો હોય છે; પરંતુ તે લોકો એટલું નથી સમજતા કે પોતાની આકાંક્ષાઓનો નાશ કરી દેવો તે આત્મ-હત્યાથી પણ વધારે મોટું પાપ છે, તેનાથી આપણને પોતાને નુકશાન થાય છે એટલું જ નહિ પણ આપણા સમાજને, દેશને, સમસ્ત સંસારને તથા માનવજાતિને નુકશાન પહોંચે છે.

મનુષ્યમાં ઉચ્ચાકાંક્ષાઓ હોવી એ કદિ પણ ખરાબ અથવા નિંદનીય નથી. ઉદ્દૃષ્ટ તેનો અભાવ જ ખરાબ અને નિંદનીય છે. એક વાર એકાદ નાની સાધારણ પરંતુ શુભ આકાંક્ષા કરો અને પછી બુદ્ધિ કે તેની પૂર્તિ થતાં તમારું મન કેટલું સંતુષ્ટ અને પ્રસન્ન બને છે, તમારામાં કેટલું વધારે નવું બળ આવે છે, અને આગળ ઉપર તમારા મનમાં કેવી સારી આકાંક્ષાઓ ઉત્પન્ન થાય છે. સંસારમાં કાંઈક કરી દેખાડવું એજ સૌથી સરસ ઉપાય છે. મહાન્ કાર્યો આકાંક્ષાઓની આ રીતે વૃદ્ધિ થવાથી જ થયા કરે છે.

કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.

૩૩૫

મોટા મોટા શેઠીયાઓ અને લક્ષ્યાધિપતિઓને જુઓ. તેઓ પાસે લાખો કરોડો રૂપિયા હોય છે, પરંતુ તેઓ હંમેશાં વ્યાપારમાં લાગ્યા રહે છે, રાત દિવસ રૂપિયા રળવા માટે મહેનત કર્યા કરે છે. ખાવા પીવા માટે, પહેરવા ઓઢવા માટે, ખાળખચ્યાનું ભરણ પોષણ કરવા માટે અને પોતાનું જીવન સુખચેતથી ગાળવા માટે તો તેઓની પાસે યથેષ્ટ ધન હોય છે, તો પછી તેઓ રાતદિવસ આટલો બધો પરિશ્રમ શા માટે ઉઠાવે છે ? આપણે કહી શકીએ કે માત્ર ધનની લાલચથીજ તેઓ રાત દિવસ બળદની માફક વૈતરૂં કર્યા કરે છે. કોઈ કંબુસ અથવા લોભી ધનવાન વેપારીઓના સંબંધમાં એ વાત બંધ બેસતી લાગે છે, પરંતુ દુનિયાના સઘળા મોટા વેપારીઓના સંબંધમાં એ કથન ઠીક નથી લાગતું. સઘળા વેપારીઓ કંબુસ અને લોભી નથી હોતા. તેઓ રાત દિવસ વેપારનાં કાર્યોમાં લાગ્યા રહે છે તેનું મુખ્ય કારણ એ હોય છે કે પરિશ્રમ અને કાર્ય કર્યા વગર, પોતાની સઘળી શક્તિઓનો સદુપયોગ કર્યા વગર તેઓને સંતોષજ થતો નથી. પરિશ્રમ અને કાર્ય કર્યા વગર તેઓને પોતાનું જીવન અકારૂં લાગે છે. તેઓને ધનની ચિંતા ઓછી હોય છે અને કાર્યની વધારે હોય છે. તેઓની સઘળી સંપત્તિ છીનવી લેવામાં આવે અને તેઓને દેશનિકાલ કરવામાં આવે તોપણ તેઓને વિશેષ કષ્ટ નહિ થાય. કેમકે બીજા દેશમાં જઈને અને નિર્ધન રહીને પણ તેઓ પોતાની શક્તિઓનો ઉપયોગ કરી શકશે-પરિશ્રમ અને કાર્યમાં લાગી શકશે. પરંતુ જો આપણે તેઓને સઘળા પ્રકારનું શારીરિક સુખ આપીને કેવળ કાર્ય અને પરિશ્રમથી વંચિત રાખવા ઇચ્છીશું તો તેઓને ઘણુંજ કષ્ટ થશે અને તેઓ એવી સ્થિતિમાં કદિપણ રહી શકશે નહિ.

હકીકત એમ છે કે ઉચ્ચ કોટિના મનુષ્યો હંમેશાં કર્તવ્ય અને પરિશ્રમના વિચારથીજ આદિથી અંતસુધી સઘળાં કાર્યો કરે છે. કર્તવ્ય અને પરિશ્રમ તેઓનો પુરસ્કાર હોય છે. મનુષ્યમાં જે સ્વાભાવિક ઉચ્ચાકાંક્ષા રહેલી હોય છે તેનો બલ-પૂર્વક નાશ કરવામાં આવે તો તે મનુષ્ય પાસે પરિશ્રમ અને કાર્ય અવશ્ય કરાવે છે અને એના કૃણરૂપે તેને મહાત્મા અથવા મહાપુરૂષ બનાવે છે. યથેષ્ટ ધન, બળ અથવા વિદ્યા આદિ વિગેરે પ્રાપ્ત કરવા ઉપરાંત તે આકાંક્ષા તેને બરાબર આગળ વધારે છે. આગળ વધવામાં મનુષ્યને પોતાને તેમજ બીજાઓને પણ લાભ થાય છે. એટલા માટેજ મનુષ્યને ઉચ્ચાકાંક્ષી થવાની-હંમેશાં પરિશ્રમપૂર્વક કર્તવ્ય-પાલન કરતાં રહેવાની-સૌથી વધારે આવશ્યકતા છે. કેવળ પોતાનાં નિર્વાહ માટે યથેષ્ટ ધન આદિનો સંગ્રહ કરીને કામઘંઘો છોડીને બેસી રહેવું અને વધારે પરિશ્રમ અથવા ઉન્નતિ ન કરવી તેમાં વાસ્તવિક મનુષ્યત્વ સમાયલું નથી. એ તો એક જાતની સ્વાર્થ સાધના કહેવાય. આપણે આપણું કાર્ય સાધી લીધું, પરંતુ બીજા પ્રત્યે આપણું જે કર્તવ્ય છે તેનું પાલન આપણે ક્યાં કર્યું-આપણાપર જે રૂણ છે તે આપણે ક્યાં વાળી આપ્યું ?

૩૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રત્યેક મનુષ્યનું એ એક પરમ કર્તવ્ય છે કે તેણે પોતાની બધી શક્તિઓનો જેટલો અને તેટલો સારો અને વિશેષ ઉપયોગ કરવો અને દુનિયાની સારી બાબતોને બની શકે ત્યાં સુધી વધારવી. અને એ એક પ્રાકૃતિક નિયમ છે કે જે મનુષ્ય સંસારની સારી બાબતોની જેટલી વૃદ્ધિ કરે છે તેટલો તેને પોતાનેજ લાભ થાય છે-તેના પોતામાં તેટલી વધારે પૂર્ણતા આવે છે. પરંતુ જે મનુષ્ય જગતના કલ્યાણનો વિચાર છોડી દઈને સ્વાર્થી, લોભી અથવા અકર્મણ્ય બની જાય છે તે સંસારમાં અધમ, નિંદનીય અને ઘુણાપાત્ર ગણાય છે. એવો મનુષ્ય કદિપણ સુખી અથવા શાંત રહી શકતો નથી. અને જો તે કોઈપણ રીતે પોતાની સ્થિતિને સુખ-પૂર્ણ માનવા લાગે તો તેની તે માન્યતા પણ કદિ યથાર્થ ઠરતી નથી.

કેટલાક લોકોમાં ઉચ્ચાકાંક્ષાઓ તો હોય છે, પરંતુ તેની સાથે એક દોષ પણ હોય છે. એ દોષ એ છે કે તે લોકો મોટા કાર્યો પણ એક અપાટમાં કરી નાંખવા ઇચ્છે છે. એ લોકો એટલું નથી સમજતા કે કોઈ કાર્ય યોગ્યતાપૂર્વક કરવા માટે હમેશાં ધૈર્યપૂર્વક પરિશ્રમ કરવાની આવશ્યકતા છે. કેમકે દુનિયામાં એવા નિરંતર ધૈર્યપૂર્વક કરેલા પરિશ્રમનીજ શોભા છે. જે મનુષ્ય હમેશાં ઉન્નતિ સાધવામાં પ્રયત્નશીલ રહે છે, પોતાનું જ્ઞાન વધારવા કરે છે, સારા સારા પ્રસંગોનો હમેશાં ઉપયોગ કરે છે, પોતાના અવકાશનો સમય પણ કોઈ સારા કાર્યમાં ગાળે છે તે આગળ ઉપર કોઈ મહાન્ કાર્ય કરવા સમર્થ બની શકે છે. કેમકે તે હમેશાં પોતાની ઉન્નતિ અને ઉત્કર્ષ સાધવામાં તત્પર રહે છે. પરંતુ જે મનુષ્ય મોટી મોટી વાતોનો વિચાર કરે છે, પરંતુ બધો સમય વિચાર કરવામાંજ વીતાવી દે છે અને કદિપણ કાર્ય પરાયણ નથી બનતો તે જ્યાંનો ત્યાંજ રહે છે. અને કોઈ વખત તે કરતાં પણ વધારે અવનત સ્થિતિએ પહોંચી જાય છે.

જે મનુષ્ય દુનિયામાં કોઈ મહાન્ કાર્ય કરવા ચ્હાતો હોય તેણે હમેશાં પોતાની ઉન્નતિ કરવામાં-આત્મોત્કર્ષ સાધવામાં લાગ્યા રહેવું જોઈએ. મનુષ્યની યોગ્યતા, કાર્ય કુશળતા અને સામર્થ્ય વિગેરેનું એજ સૌથી ઉત્તમ ચિહ્ન છે. આપણે એમ ન સમજવું કે માત્ર બાલ્યાવસ્થા અને યુવાવસ્થાજ શિક્ષણને માટે ઉપયુક્ત છે. મનુષ્યનું આખું જીવન કાંઈને કાંઈ શીખવા માટે અને હમેશાં પોતાનું જ્ઞાન વધારવા માટે જ નિર્માયલું છે. મનુષ્ય સ્વાભાવિક રીતેજ જીજ્ઞાસુ હોય છે; તેને હમેશાં સઘળી વાતોનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાની ચિંતા રહે છે. આજ-કાલ દુનિયા વિદ્યા, કળા અને જ્ઞાન વિગેરેમાં આટલી બધી આગળ વધી ગયેલી જણાય છે તેનું મુખ્ય કારણ એજ છે કે મનુષ્યની જ્ઞાનપિપાસા કદિપણ શાંત થતીજ નથી. જે જ્ઞાન તેણે પ્રાપ્ત કર્યું હોય છે તેજ તેને જ્ઞાન-વૃદ્ધિ કરવાની પ્રેરણા કરે છે. એ રીતે એનો જ્ઞાનનો ખજાનો વધે જાય છે. યથાસાધ્ય એવી જ્ઞાનવૃદ્ધિ કરવી તે પ્રત્યેક મનુષ્યનું પ્રધાન કર્તવ્ય છે. આપણું જ્ઞાન વધારવું અને આત્મોત્કર્ષ સાધવો એજ કર્તવ્ય-પાલનનો પ્રધાન માર્ગ છે.

કેરલા ઉપયોગી વિચારો.

૩૭૭

સંસારમાં શીખવા યોગ્ય અસંખ્ય અને અનંત બાબતો છે. સ્કૂલોમાં તે બાબતોનું નામ પણ નથી હોતું, જેકે કોલેજોમાં તે બાબતોની થોડી ઘણી ચર્ચા અવશ્ય થાય છે. વાસ્તવિક શિક્ષણ સ્કૂલ તથા કોલેજ છોડ્યા પછીજ શરૂ થાય છે. સ્કૂલો તથા કોલેજોમાં એ બાબતો શીખવાતી નથી પણ તે શીખવા માટે માર્ગ બતાવવામાં આવે છે. તે માર્ગે ચાલીને પોતાના બાકીના જીવનમાં મનુષ્ય પોતે સ્વ-યમેવ જ્ઞાન સંપાદન કરી શકે છે. પરંતુ આજકાલ જ્ઞાન સંપાદન માટે ઘણા થોડા લોકો પ્રયાસ કરે છે, મોટો ભાગ તો ઉદરપોષણ અને ધન-સંગ્રહમાંજ લાગી જાય છે. સંસારની અનેક ચિંતાઓ લોકોને ઘેરી લે છે અને તેથી તેઓ જ્ઞાન પ્રાપ્તિ કરવામાં ઉદાસીન બની જાય છે. એવા મનુષ્યોને માત્ર એ વાત કહેવા યોગ્ય છે. એક તો એ છે કે મનુષ્ય જીવન અન્ન, વસ્ત્ર વિગેરેની ચિંતા માટે નથી, બલકે અન્ન, વસ્ત્ર આદિની ચિંતા જીવન-રક્ષણ માટે છે. કેવળ અન્ન, વસ્ત્ર આદિની ચિંતામાંજ આપણો સમય વીતાવી દેવો તે જીવનનો ઘણોજ કનિષ્ઠ આદર્શ છે, મનુષ્યનું જીવન વાસ્તવિક રીતે નૈતિક અને આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ કરવા માટે, સંસારનો જ્ઞાન-ભંડાર વધારવા માટે અને માનવ-જાતિનું કલ્યાણ કરવા માટે છે. એક વિદ્વાન મહાશયનું કથન છે કે જીવન કેવળ વ્યતીત કરવા માટે નહિ, પરંતુ શ્રેષ્ઠ બનાવવા માટે છે અને આપણું જીવન ત્યારેજ શ્રેષ્ઠ બન્યું કહેવાય કે જ્યારે આપણાથી બીજાને લાભ થાય. બીજાને લાભ કરવા માટેજ આપણે આપણો ઉત્કર્ષ સાધવાની પરમ આવશ્યકતા છે. સંસારમાં લાખો કરોડો મનુષ્ય જન્મે છે અને મરે છે, પરંતુ જીવન એજ મનુષ્યનું શ્રેષ્ઠ ગણાય કે જેનાથી પોતાની જાતિ, દેશ અને સમસ્ત સંસારનું કંઈપણ કલ્યાણ થયું હોય. એવા લોકોનું જીવન આપણે તપાસશું તો આપણને એ ઘણુંજ ઉન્નત અને ઉત્કૃષ્ટ જણાશે. એ પ્રકારની ઉન્નતિ અને ઉત્કર્ષ આપો આપ નથી થતા, એને માટે તો દરેક મનુષ્યે મહાભારત પ્રયત્નો કરવાની જરૂર છે. આ સંબંધમાં બીજી વાત એ છે કે આત્મોત્કર્ષની સિદ્ધિ કદિ પણ વ્યર્થ નથી જતી. જે મનુષ્ય હુમેશાં પોતાની ઉન્નતિ કરે છે તેને આગળ ઉપર આર્થિક લાભ તેમજ આત્મિક સંતોષ થાય છે. જે મનુષ્ય પોતાની યુવાવસ્થા સુધીમાં પ્રાપ્ત કરેલાં થોડા ઘણા શિક્ષણને થથેજ માની લે છે અને ભવિષ્યમાં પોતાનું જ્ઞાન વધારવાનો પ્રયત્ન ન કરતાં કેવળ ઉદરપોષણની ચિંતામાં લાગી જાય છે તેને કદિપણ વિશેષ આર્થિક લાભ થતો નથી તેમજ આત્મિક શાંતિ, અથવા માનસિક સંતોષ નથી થતો; પરંતુ જે મનુષ્ય હુમેશાં પોતાનાં જ્ઞાનની વૃદ્ધિ કરતો હશે, પ્રત્યેક પ્રસંગ અને પ્રત્યેક ઘટનામાંથી કાંઈને કાંઈ બોધ ગ્રહણ કરતો હશે તેને આગળ ઉપર આર્થિક લાભ પણ થાય છે અને બીજાનું કલ્યાણ પણ કરી શકે છે. તેના આત્માને તેના પરિણામરૂપ જે શાંતિ અને સંતોષ થાય છે તે તો જીવંત. —ચાહુ

૩૩૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વીર વાક્યો.

- ૧ કામ લોગમાં આસકત મનુષ્યોને સમ્યક્જ્ઞાન અને સમ્યક્દર્શન મળતું નથી અને ‘ યેન કેન પ્રકારેણ ’ થી તેમનો ઉત્કર્ષ થતો નથી.
- ૨ મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવાના ત્રણ ઉપાય.
 - ૧ સમ્યક્ જ્ઞાન—વસ્તુને ઓળખવી.
 - ૨ સમ્યક્ દર્શન—વસ્તુને વસ્તુ તરિકે માનવી.
 - ૩ સમ્યક્ ચારિત્ર—વસ્તુને ઓળખીને માનીને અમલમાં મેલવું.
- ૩ પ્રથમ દેવલોકથી સિદ્ધશીલ્લા સુધી ધર્માસ્તિકાયની અપેક્ષાએ વર્ણ નથી અને પુણ્નલની અપેક્ષાએ વર્ણ છે.
- ૪ આત્મા અઢાર-દ્રવ્ય દિશા અને અઢાર ભાવ દિશા એ દિશાઓમાંથી પોતે કઈ દિશામાંથી આવ્યો અને કઈ દિશામાં જશે ? તે ગતિ આગતિ કેવી રીતે કોની પાસેથી જાણી શકે તે—
 - ૧ પ્રભુ પાસેથી—ક્યાંથી આવ્યો અને ક્યાં જવાનું જાણે ! જેમકે ગૌતમે પૃછા કરી જાણ્યું.
 - ૨ છદ્મસ્થ અવસ્થાના ધણી પાસેથી જાણે.
 - ૩ સ્વયં પોતાની મેળે જાણે—મૃગા પુત્રવત્.
- ૫ સોનું અને માટી મીશ્રરૂપે દેખાય, કિન્તુ પૃથક્કરણ કરતાં સોનું અને માટી વિભક્ત દેખાય છે તેમ આત્મા અને કર્મ જુદા જુદા છે ભીન્ન નહીં દેખાવાનું કારણ કર્મે આત્માને દબાવ્યો છે.
- ૬ આયુષ્યના વિષયમાં:—
 - ૧ નોપ કર્મી—દેવતાને, જુગલીઆને અને નારકીને કહ્યા છે.
 - ૨ સોપકર્મી—મનુષ્ય અને તિર્યચને કહ્યા છે.
 - અ કોઈકને આયુષ્યના ગીજા ભાગે આયુષ્યનો બંધ પડે છે.
 - બ કોઈકને આયુષ્ય પુરું થવાના છમછીના પહેલાં બંધાય છે.
 - ક કોઈકને આયુષ્ય પુરું થવાના અંતર્મુદૂર્ત પહેલાં બંધાય છે.
- ૭ ભુવ્યપુરોહિતના એ દિકરાઓએ પોતાના પિતા સમક્ષ ચારિત્ર લેવાની ભાવના

વીર વાક્યો.

૩૩૯

રજુ કરી. પિતા કહે છે હે પુત્રો ! વર્તમાનમાં તમારી યુવાની છે માટે સાં-
સારિક સુખો ભોગવો-વૃદ્ધા વસ્થામાં સુખેથી ચારિત્ર લેજો. જવાળમાં પુત્રો
કહે છે કે હે પિતાજી જેને મૃત્યુ સાથે મેગીલાવ છે તેજ આ દુઃખના દાવા-
નલથી વ્યાપ્ત સંસારમાં બેસી રહે. મૃત્યુ ક્યારે કયા સંજોગોમાં કઈ
અવસ્થામાં આવશે તેનો કંઈ નિશ્ચય નથી માટે સંસારમાં અમારે ટકી
રહેવું મુદ્દલ શ્રેયકર નથી.

૮ શ્રી સુધર્માસ્વામી જંબુસ્વામી પ્રત્યે કહે છે કે:—

હે જંબુ ! લોક આર્ત અને જીર્ણથી પીડાયેલો છે.

આર્ત—વિષયના વિપાકથી પીડાયેલો જેમ ઝેરી બોજથી ઝેરી ગાડ
થાય છે તેમ વિષયમાં તીવ્ર આકાંક્ષા અને તે માટે ભોગવવું પડતું
દુઃખ—તે વખતે જીવો આર્ત કરે છે.

જીર્ણ—જુનો, દુઃખથી ટેવાયેલોજ તેનામાં ઉપશમભાવ, ક્ષાયિક ભાવ અને
ક્ષયોપશમ ભાવ વિગેરેનો અભાવ હોય છે. કેવલ મિથ્યા દ્રષ્ટિનો
ઉદય રહેલો છે. ક્ષયોપશમ કરી દુઃખના હેતુને નષ્ટ કરવો તે પણ
ભૂલી ગયો છે તેથી હે જંબુ ? તે લોકો કેવા થઈ ગયા છે ? **દુસંવોદિ**
અર્થાત્ દુર્લભબોધી થઈ ગયા છે. ચિત્રમુનિએ પ્રવ્રજદત્ત ચક્રવર્તીને
ઘણા ઘણા પ્રકારે સમજાવ્યા છતાં સમજ્યા નહિ તેમ લોક દુઃખના
ઉદયવાળો, ભાન ભૂલેલો અને દુર્લભબોધી થઈ ગયો છે.

૯ જગત્ કસ્તુરીઆ મૃગ માફક સ્વભાવ ભૂલી અથડાય છે. કસ્તુરીઓ મૃગ
પોતાની પાસે કસ્તુરી હોવા છતાં કસ્તુરી લેવાની ખાતર અટવીઓમાં
આમતેમ વ્યર્થ દોડાદોડ કરે છે. તેમ જગત્ ભરનાં મનુષ્યો સત્ય અને
શાશ્વત સુખો પોતાનામાંજ સમાયેલાં હોવા છતાં મૃગજીવવત્ પરાયા
પાસેથી સુખો મેળવવા પ્રયત્ન કરે છે.

૧૦ પાંચ પ્રકારનાં અધર્મો અનાંતા કાલના અને શાશ્વતા છે. તે હીંસા, જીહ્વા,
ચોરી, મૈથુન અને પરિગ્રહ.

૧૧ વીતરાગ વાણી સાંભળવા માટે અસંખ્ય યોજનથી દેવો અસંખ્ય ભોગ
વિલાસને છોડી નીચે આવે છે; છતાં મનુષ્યોને પ્રમાદ આવે છે.

૧૨ સમ્યક્ત્વ વિનાની ક્રિયા, અનુષ્ઠાનો નિર્જરાભૂત હોતા નથી. તામલી તાપસે
૬૦ હજાર વર્ષ સુધી તપ કર્યો. આખર સ્થિતિએ પ્રભુએ તેને બાલ
તપસ્વી કહ્યો.

૩૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- ૧૩ આરંભથી દયાનો નાશ છે, સ્ત્રીથી પ્રલસ્યર્થનો નાશ છે. શંકાથી સમકિતનો નાશ છે અને અર્થના ગ્રહણથી સંયમનો નાશ છે.
- ૧૪ કીડીઓની અનુકંપા લાવી ધર્મરૂચી અણુગારે કટુ તુંબડાનું પાન કર્યું. સર્વ જીવો ઉપર અનુકંપા રાખવી તે સમ્યક્ત્વ આત્માનો પ્રધાન હેતુ છે. જીવોને બચાવવાનો તમે જેટલા અંશે પ્રયત્ન કરો છો તેટલા અંશે તમારો જ બચાવ થાય છે.
- ૧૫ પ્રથમ ગુણસ્થાનકે અનંતાનુબંધી ક્રોધ છે. તે ક્રોધની પ્રાબલ્યતા પર્વત કાઢ્યા સમાન છે. તેથી તેની સ્થિતિ ઘણી મોટી છે. તે ક્રોધ અનંત સંસાર વધારનાર છે. આત્માને તે-ક્રોધ ઉદયમાં છે. તેના ઉદયે ક્ષયોપશમ કરવાથી આત્મા ચતુર્થ ગુણસ્થાનક સુધી આવે છે. ત્યાંથી ક્રોધ, માન, માયા અને લોભને પાતળા પાડતો પાડતો દશમા ગુણસ્થાનક સુધી આવે છે ત્યારે દર્શનની વિશુદ્ધિ કરે છે.
- ૧૬ જ્ઞાન આપવા જેવું એકે ઉત્તમ દાન નથી, જૈન ધર્મની ઉન્નતિ કરવી તેના જેવું વાત્સલ્યપણું બીજું એકે નથી.
- ૧૭ ક્રોધથી પ્રીતિનો નાશ થાય છે, માનથી વિનયનો નાશ થાય છે. માયાથી મીત્રતાનો નાશ થાય છે અને લોભથી સર્વ ગુણનો નાશ થાય છે.
- ૧૮ હે પ્રમાદી ! તારૂં જીવતર અસંસ્કૃતિથી ભરેલું છે. ઘોર ભયંકર કાળ તારા પર ગળી રહ્યો છે. શરીર નિર્બળ થતું જાય છે, જરા અવસ્થાનાં ચિન્હ જણાય છે; છતાં હજી કેમ ચેતતો નથી ?
- ૧૯ તંદુલીયો મચ્છ મગરના નાકમાં બેસી મગર માછલાંને નિરાબાદ જવા દે છે તે બદલ મગરની મૂર્ખાઈનો વિચાર કરે છે કે જો હું મગર હોત તો એક પણ માછલાંને બહાર જવા દેત નહિ. તેવા અશુભ વિચારોના પરિણામે સાતમી નરકે જાય છે. પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષિ અશુભ વિચારોથી સાતમી નરકનું આયુષ્ય અને શુભ વિચારોના પરિણામે કૈવલ્યજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે છે. જગતના જીવો મોહમય વાતાવરણમાં મનરૂપી અશ્વને નિરંકુશ વિહરવા દે છે પણ તેથી કેટલી નીચ ગતિને પ્રાપ્ત થાય છે ? મનનાં પરિણામો નિરંતર શુભ રાખવા જોઈએ.
- ૨૦ “આણાઓ ધર્મો” આજ્ઞામાંજ ધર્મ છે. આજ્ઞા વિના સુકુમાલિકાએ તપ કર્યો. પરિણામે સંયમથી બ્રહ્મ થઈ નિયાણું બાંધવાનો પ્રસંગ આવ્યો.

વીર વાક્યો.

૩૪૧

૨૧ કોડ કલ્યાણની કરવાવાળી, દૂર્ગતિને નષ્ટ કરવાવાળી અને સંસારથી તારનારી સર્વોત્તમા 'જીવદયા' જ છે.

૨૨ પ્રભુએ નિયાણું નહિ કરવા ફરમાવ્યું છે. નિયાણું કરનારને મૂલ કરતાં ઓછું માગે ત્યારે આર્થિક સુખો મલે છે. નિયાણું નહિ કરનારને આત્મિક સુખો સાથે આર્થિક સુખો મલે છે.

નિયાણાના ૨ પ્રકાર.

૧ દ્રવ્ય નિયાણું, ૨ લવ નિયાણું

૧ દ્રવ્ય નિયાણું=અમુક પદાર્થ મેળવાનું નિયાણું.

૨ લવ નિયાણું=અમુક પદ્ધતિનું નિયાણું.

અ પદાર્થનું નિયાણું કરે તો, તે પદાર્થ બીજા લવમાં મળ્યા પછી પ્રભુ માર્ગને પકડી શકે.

અ લવ નિયાણું કરે તો, ચક્રવર્તી, વાસુદેવની પદ્ધતિ મલે, તે છેક છેડા સુધી પ્રભુ માર્ગને પકડી શકે નહિ. બ્રહ્મદત્ત ચક્રવર્તીપણું નિયાણુંથી પામ્યો. ચિત્ત મુનિએ ઘણુંજ ઉપદેશ આપ્યો ત્યારે કહ્યું કે “ બન્ને બાબતુના કાંઠા દેખાવા છતાં કાદવમાં ખુંચી રહ્યો છું.”

૨૩ જે લોકો કર્મ કેટલા પ્રકારે બંધાય, લોગવાય તથા તેની પ્રકૃતિઓને જાણતા નથી તે લોકો સંસારના, ગર્ભના તેમજ મૃત્યુના પારગામી થઈ શકતા નથી.

૨૪ રડવા કુટવાથી અને જુરણા કરવા-કરાવવાથી ચીકણા અશાતાનાં કર્મો બંધાય છે જે લોગવતી વખતે આત્માને પુષ્કળ આર્ત કરવું પડે છે.

૨૫ મૃગાપુત્ર પોતાની જનેતાને કહે છે કે હે માતા !:લોગથી આ શરીરમાં અનેક રોગો ઉપરી આવે છે તેથી શરીર દુઃખને પામે છે અને જ્યારે શરીર દુઃખને પામે છે ત્યારે માનસિક દુઃખો પણ ઉત્પન્ન થાય છે. તેથી આ સંસાર નર્યો દુઃખમય હોય મહાને વીતરાગનું શરણું ઉત્તમ લાગે છે.

૨૬ દીપક અને જ્યોત બન્ને સંયુક્ત છે તેમ આત્મા અને દર્શન વિલક્ષ્ય નથી.

૨૭ ગૌતમ ગણધર શ્રી વીરને પૂછે છે.

૧ હે પ્રભુ ! આત્માને ધર્મની શ્રદ્ધા થવાથી શો લાભ ?

હે ગૌતમ ! જે આત્મા ધર્મની શ્રદ્ધાને મેળવે છે તે આત્મા શરીરના જે સુખો છે તેથી વિરક્તીપણાને પામતાં ક્રમશઃ આગળ વધતાં સાગાર ધર્મ છોડી અણગાર ધર્મ અંગીકાર કરે; તદુપરાંત છેદન, ભેદન વીંચાત-નાઓ સહન કરવી ન પડે અને અચળ સુખનું ધામ મોક્ષપુરીમાં પહોંચે.

૩૪૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૨ હે પ્રભુ ! આત્માને સૂત્ર સાંભળવાથી શો લાભ ?

હે ગૌતમ ! સૂત્ર સાંભળવાથી અજ્ઞાનનો નાશ થઈ જ્ઞાનરૂપ ઉજ્જવલતા પ્રાપ્ત થાય છે અને સૂત્ર સાંભળવું તે પણ અતિ લાગ્યનો વિષય છે.

ઘેલાભાઈ પ્રાણુલાલ શાહ.—કલોલ.

આત્મિક મુદ્રાલેખ !

- ૧ અનંત શક્તિમાન આત્મા જે પદ પ્રાપ્ત કરવા માટે ઉપસ્થિત થએલ છે તેજ માર્ગને યથાતત્વરૂપે ગ્રહ.
- ૨ ગાડર સમૂહમાં સ્વસ્વરૂપ છીપાવી ગાડર બનતો અટક.
- ૩ હાસ્ય તથા કુતુહલાદિનો સ્વાદને પણ પરીચય કરીશ નહિ.
- ૪ માનાદિ પ્રસંગમાં લેશમાત્ર શ્લેષાયમાન થા મા.
- ૫ ૧૪ રતનનું યથાતથ્યરૂપે પાલન કર.
- ૬ પુણ્ડલિક પરીચયનો પ્રપંચ ત્યાગ.
- ૭ પૂર્વકાલ પરીચિત માંહેનો પરીચય કંઈ ધર્મધ્યાન શુકલધ્યાનની વૃદ્ધિરૂપ તો નથીજ.
- ૮ એકાંત શુભ જીવન બનાવ. બાહ્ય, જડ, અંતર ચૈતન્ય દશાવાળું બનાવ.
- ૯ મન, વચન, અને કાયાના પરિણામ સમયે સમયે શુભ રાખ અને આત્મ-ધર્મમાં આગળ વધ.
- ૧૦ કાર્ય કારણ સિવાય અઠસં. વાયુકાયના જીવોથી હીંસા બાંધતાં અટક “કડાણુ કમ્માણુ ન મોખ અત્થિ.”
- ૧૧ સમયે સમયે હંસવત્ ઉચ્ચ વસ્તુ ગ્રહ—અધમને પદે પદે ત્યાગ.
- ૧૨ શ્રી મહાવીરના કાનમાં ખીલા ઠોક્યા છતાં સમભાવ, નમીરાજને ઈંદ્રે નમસ્કાર કરવા છતાં સમભાવ. હરિકેશીને પિશાચ બૂત કહેવા છતાં સમભાવ તો તું તેમનો અનુયાયી હોઈ તેવું વર્તન રાખે તેમાં કંઈ વિશેષતા નથી.
- ૧૩ માનપ્રતિ સુખાનુભવ કરીશ તો અપમાન પ્રત્યે દુઃખાનુભવ થશે માટે માન પ્રસંગે વિચાર કે અમુક વ્યક્તિ કંઈક બોલે છે તે શબ્દો મહાન્ વીર પુરુષને શોભે તેવા છે. તે ઉપર તું કંઈ લક્ષ આપ નહિ. શબ્દો પુણ્ડલ છે. તેને કાનમાં પડવાનો સ્વભાવ છે—તારા ધર્મમાં શબ્દ પ્રત્યે મમત્વભાવ તે પણ પરિગ્રહ છે. તે પરિગ્રહને ત્યાગ. અનંત વખત દ્રવ્ય પરિગ્રહ ત્યાગ્યો અને હવે ભાવ પરિગ્રહ ત્યાગીશ ત્યારેજ સત્ય સ્વરૂપમાં આવીશ. સંપૂર્ણ.

ઘેલાભાઈ પ્રાણુલાલ શાહ—કલોલ.

જૈન બેન્ક.

૩૪૩

“ જૈન બેન્ક-તેની આવશ્યકતા અને શક્યતા ”

(લેખક-મણિલાલ માણેકચંદ મહુધાવાલા.)

એક વખત ઉપર જો કોઈ કોમ શરાશ્રી, વ્યાપાર અને ઉદ્યોગમાં નિપુણ, આદર્શ અને અનુકરણીય હોય તો તે જૈનનીજ હતી. તે સર્વ પ્રવૃત્તિ અને પ્રયાસ-માં શૂરી અને પુરી-એમ કહીએ તો કશી અતિશયોક્તિ છેજ નહિ. તે ઉપરોક્ત ધંધાથી પોતાની અને અન્ય કોમની પ્રજાને આજીવિકા અર્પી પોષતી, નિભાવતી અને સુધારી ઉન્નત કરતી. આ આર્યાવર્ત્તની આર્ય સંસ્કૃતિનું ગૌરવ તે દ્વારા વધારતી. ટકાવી રાખવા તન મન અને ધન સમર્પતી અને ઉન્નતિક્ષેત્રમાં ઝડપથી કુચ કરતી. તે સમૃદ્ધવાન હોવાથી પ્રગતિવર્ધક પ્રવૃત્તિમાં ઉચ્ચ સ્થાન ભોગવ્યાનું માન લેતી. આ બધુએ ચણતર શરાશ્રી યા નાણું લેવડ દેવડના પાયા ઉપર અસ્તિ ધરાવતું.

પણ અત્યારે તેનાં પરિવર્તન અને પરિસ્થિતિ કેવાં ભયંકર અને ખેદજનક શ્રવણ અને દ્રષ્ટિગોચર થાય છે તે સમજવા જેવું છે. હાલમાં તેની પાસે અદળતક ધનના ઢગલા અવ્યવસ્થિત અને અણરોકાએલ સ્થિતિમાં પડ્યા છે. તે દ્રવ્યના બે વિભાગ કરી શકાય. ખાનગી અને સખાવતી. સખાવતના પણ અનેક પ્રકાર છે. વ્યક્તિગત, ખાનગી અને સખાવતી નાણું એકઠું કરીએ તો બેશુમાર થઈ શકશે. અત્યારે સહુ કોઈને તેની સખત ભીડ છે. હાડમારી છે અને તેને અંગે ભરપટ્ટે વ્યાજ ચાહુદી (Jew) માફક ભરાય છે. તે અનેક રીતે ધીરી અને રોકી શકાય છે, પણ કેટલીક રીતમાં જોખમ ખેડવાની ધાસ્તી વહોરવી પડે છે. હાલમાં જો આપણું બેહુદ દ્રવ્ય ધીરવાને રોકવામાં આવ્યું હોય તો તે મોટી થાપણમાં ખાનગી ગૃહસ્થોને ત્યાં, અન્ય દેશી પરદેશી ખાનગી પેઢી, બેન્ક, કંપની અને સરકારી કાગળીઆમાં-અને તેમાં પણ બેન્કમાં બહુ ઓછું જ, તેનું સખળ કારણ તે પ્રત્યે અવિશ્વાસજ છે. વળી સર્વને વિદિત હશે કે સૌના આચાર વિચાર અને સ્થિતિ કુદરતી નિયમાનુસાર બદલાયજ નાય છે. તેથી ખાનગી ગૃહસ્થોને ત્યાં ખાસ કરીને સખાવતી દ્રવ્યની મોટી થાપણ જમે કરાવવી એ જોખમ ખેડવા જેવું છે. અને પોતાનાજ પગ ઉપર કુહાડો મારવા જેવું બને છે. અત્યારે સમાજની સ્થિતિ છિન્નભિન્ન છે, અને પ્રમાણિકતા ને સત્ય કંઈક અંશે અલોપ થઈ ગયાના ભણુકારા વાગી રહ્યા છે. વિશેષમાં આવી જમે કરાએલી મોટી રકમની થાપણ ઉચાપત કર્યા, નાદારી સ્વિકાર્યા અને ખુવાર થયાના અનેક દ્રષ્ટાંત અનેક સ્થળે અનેક જડી આવશે. આ ઉપરથીજ ખાત્રી થશે કે

૩૪૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઘણી વાર બહુ વ્યાજ ખાવાની લાલચમાં ઘણાને ખુવાર થવું પડ્યું છે અને પડે છે. વળી અન્ય રીતે તે રોકવામાં આવે છે અને તે સોના ચાંદીના અવેજ ઉપર, સ્થાવર જંગમ મિલકત ઉપર, શેર, ડીબેન્ચર, બોન્ડ અને સીક્યુરીટીમાં પણ આ પંથ સરળ અને સહીસલામત નથી, કારણકે ભાવ હમેશાં એકસરખા રહેતા નથી અને જ્યારે એક બીજાને નાણાની સખત ભીડ પડે છે ત્યારે સ્થિતિ કફેડી બની જાય છે. ન છુટકે વેચી દેવાની ફરજ પડે છે અને તેથી રોકેલી રકમ પણ સરભર થઈ શકતી નથી. પણ જો નાની રકમો વિધવિધ કંપનીના શેર, ડીબેન્ચર અને સરકારી બોન્ડ અને સીક્યુરીટીમાં રોકવામાં આવે તો તે પરવડે તેમ છે, અને તેમાં બહુ જોખમ ખેડવાની ધાસ્તી રહેતી નથી, કારણકે માગણી નાની રકમનીજ હોય છે અને થાય છે. પણ તે કરતાં જો બેન્કમાં સંપૂર્ણ વિશ્વાસ અને શ્રદ્ધા હોય અને તેની વ્યવસ્થા તેનીજ દ્વારા થાય તો તે અત્યુત્તમ છે, કારણકે તેમાં તે સહીસલામત રોકી શકાય છે અને વ્યાજ યોગ્યજ લેવાય છે અને દેવાય છે. વિશેષમાં તેને ૧૯૧૩ ના ઇન્ડિઅન કંપની એક્ટ પ્રમાણે રજીસ્ટર્ડ કરવામાં આવે છે અને તેમાં ઓછામાં ઓછા સાત સભ્ય હોય છેજ. વળી માણસનો સમુદાય જેમ બડોળો અને મોટો તેમ નાણાંની ધીરધારમાં ભય પણ ઓછો. આ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે બેન્કમાં તેની લેવડ દેવડ ધાસ્તી વિનાની હોય છે, કેમકે વ્યક્તિગત નાણાં ધીરવાનો તેમાં સ્વાલ રહેતોજ નથી.

આ ઉપરથી સમજાયું હશે કે બેન્ક એ નાણાંની ધીરધાર કરવા, વ્યાપાર અને ઉદ્યોગના વિકાસ અને કોમની ઉન્નતિ અર્થે સહિસલામત ઉત્તમ સ્થાન અને સાધન છે. જ્યારે ‘Banking is the barometer of civilization’ એ કહેવત જગજહેર અને સત્ય છે ત્યારે આવા વિકટ સંયોગોમાં એક ગંભીર જૈન બેન્ક અને કો-ઓપરેટીવ કેડીટ સોસાયટીની માફક તેની ઠામોઠામ શાખાઓની ખાસ આવશ્યકતા છે. અત્યારે જો કોઈપણ બેન્ક અસ્તિ ધરાવતી હોય તો તે રાજનગરની નાનામાં નાની ‘ધી જૈન બેન્ક—લીમીટેડ’ તે માટે શેઠ હિરાલાલ અંબાલાલ અન્ય ઉત્પાદકો અને સંચાલકોને અભિનંદન ઘટે છે. આ સિવાય મારી માન્યતા મુજબ અન્ય જૈન બેન્ક લાગ્યેજ હશે ! જ્યારે આપણે શરાપ્રી ધંધો પર હાથ જાય, નાણાંનો દુર્વ્યય થાય, ગમે ત્યાં રોકાય, અને ખુવાર થવાય ત્યારે એક જૈન બેન્ક ન સ્થપાય એ કેવું હાંસીપાત્ર અને શરમાવનાર છે ? જ્યારે બેન્કમાં નાણાંનું રોકાણ સહિસલામત અને નિશ્ચિંત હોય છે ત્યારે તે હાલમાં જે અન્ય પરદેશી ખાનગી ગૃહસ્થની પેઠી અને બેન્કમાં રોકાય એ કેટલું ભયંકર કહેવાય ? જ્યારે આપણા સ્વધર્મી જૈન બંધુ આવા બેકારીના વિષમ પ્રસંગે નિરૂધમી ને નિરૂત્સાહી થઈ હેરાન થાય ત્યારે તે દ્વારા અન્ય કોમની પ્રજાને શામાટે પોષવી ? (કોમ અભિમાન તો હોવુંજ જોઈએ ને.) આ પ્રસંગે મારે સુચવવું પડે છે કે

જૈન બેંક.

૩૪૫

ન્યારે પોતાની બેંક ન હોય ત્યારે અન્ય બેંકમાં દ્રવ્યનું રોકાણ વધુ પસંદ કરવું પડશે, કારણકે ‘ ન મામા કરતાં કાણા મામા સારા. ’ પણ આપણી પોતાની બેંક કેમ ન સ્થપાય ? તે માટે સત્વર પ્રયાસ કેમ ન યોજાય ? આ સર્વે પ્રશ્ન વિચારવા યોગ્ય છે. આપણી તથા દેશની ઉન્નતિ અને ઉત્તેજન આ સર્વ ગંભીર પ્રશ્નના ઉકેલમાંજ સમાવેલ છે, અને જો તેનો ઉકેલ તાકીદે થઈ જશે તો ભાવિ ઉજ્જવળ છે તેમ મનાશેજ. વળી જૈન બેંક ખોલવાથી અનેક ફાયદા છે તે વાંચક વર્ગ તેના ઉપર ગંભીરતાથી વિચારશે તો હીવા જેવા પ્રગટ થશે.

આપણી પાસે સર્વ સાધન છે અને જો ન્યુનતા હશે તો તે દૂર કરી શકાશે પણ બેંક સ્થાપવા માટે ખાંત, ચીવટ, ઉત્સાહ, સહકાર, વિશ્વાસ, વ્યવસ્થા, દીર્ઘ દ્રષ્ટિ અને આ નવયુગનું નવચેતન ખાસ આવશ્યક છે. હાલમાં તેનોજ અભાવ છે. હું ચોક્કસ માનું છું કે જો તે સત્વર દૂર કરાશે તોજ અન્ય કોમ કે જે ઉન્નતિક્ષેત્રમાં આગળ ધપી રહી છે તેને પાછી હઠાવી શકાશે પણ જ્યાં સુધી તેનો ત્યાગ ન થાય ત્યાં સુધી પાણીમાં બાચકા ભરવા જેવું થશે. માટે તે સર્વ ગુણ કે જે સર્વ કાર્ય સાધવામાં સહાયબૂત છે તેને જગવવા, કેળવવા અને પરિપકવ કરવા ખાસ વિજ્ઞાપિત છે—ભલામણ છે.

આ વીસમી સદીમાં બેન્કીંગ આ શરાણી અનેકો-ઓપરેટીવ પદ્ધતિ મહાન ગંભીર વિષય છે. વ્યાપાર અને ઉદ્યોગની ખીલાવટ તેનેજ આભારી છે, કારણ કે આ કાર્યમાં નાણાંની પ્રથમ જરૂર પડે છે. ટુંકમાં નાણાં સિવાય કંઈ નિપજતું જ નથી. આપણી પાસે નાણું છે અને જો એક ગંભીર જૈન બેંક ૧૯૧૩ ના ઇન્ડિ-અન કંપની એકટ મુજબ રજિસ્ટર્ડ થાય અને તેની શાખાઓ ભિન્નભિન્ન સ્થળે ખોલવામાં આવે તો બેહદ લાભ થવા સંભવ છે. વળી નાણાંની ધીરધાર સરળતાથી થશે, બ્યાજ કાયદેસર યોગ્ય લેવાશે, કરકસર થશે, જૈન બંધુ ઉદ્યોગે ચઢશે, બેકારીની હુદયભેદક શુંચ કંઈક ઢીલી પડશે, સ્વાર્થ સાથે પરમાર્થ સધાશે, બીક નષ્ટ થશે અને સર્વ પ્રવૃત્તિમાં પ્રોત્સાહન મળશે. સહકાર, વ્યવસ્થા, વિશ્વાસ અને દીર્ઘદ્રષ્ટિ ઉત્પન્ન થઈ કેળવાશે કે તેની સાથે ઉદ્ધારને દાદર જવાશે, કદાચ આ પ્રસંગે કોઈ પ્રશ્ન ઉઠાવશે કે તેની વ્યવસ્થા માટે તેનું ખાસ અંગત જ્ઞાન ધરાવતા નિપુણ ઉત્પાદકો, કાર્યવાહકો અને અન્ય વહિવટદારો ક્યાંથી મળી શકશે ? તો તેના જવાબમાં માત્ર એટલુંજ સુચવવું પડશે કે કેળવાએલ, અનુભવી, વ્યાપારી શ્રીમંત વર્ગ અને વિશેષમાં મુમ્બાપુરીની સીડનહામ કોલેજ ઑફ કોમર્સ એન્ડ ઇકોનોમીક્સના ‘ બી કોમ ગ્રેજ્યુએટો ’ કે જે અન્ય કોલેજના ગ્રેજ્યુએટો કરતાં ઉત્તમ અને અપ-ટુ-ડેટ જ્ઞાનવાળા લેખાય છે અને છે તે આ બીડું ઝડપી શકશે.

ટુંકમાં અન્ય કોમને બેંક છે, આપણે નથી. સંજોગો પ્રતિકુળ અને સર્વ-સાધન હોવાથી તે આવશ્યક છે અને શક્ય છે અને તે માટે અનુભવી કેળવાએલ

૩૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રીમંત વર્ગ પ્રત્યે માફ નમ્ર નિવેદન છે કે તેઓ સર્વ સાવધાન થઈ આપણું અણુ રોકાએલ, અવ્યવસ્થિત અને ઉચાપત થતું ઉપરોક્ત બેહુદ્રવ્ય સહિસલામત રોકવા એક ગંભીર જૈન બેન્કની ખાસ આવશ્યકતા અને શક્યતા જોઈ અને તે વિષય ઉપર સંપૂર્ણ વિચાર કરી તેને અમલમાં મુકવા તનતોડ બેહેમત ઉઠાવશે. વિશેષમ હું આશા રાખું છું કે જૈન સમાજ જાગશે, બેન્ક બેન્ક પોકારશે અને બેન્કો ખોલી તેનો અચૂક લાભ લેશે, આ પ્રગતિ-યુગમાં પોતાનું શિર ઝુકાવી સર્વ પ્રવૃત્તિ અને પ્રયાસમાં શૂરી-પૂરી બનશે અને પોતાના ટપકી જતા ગૌરવનું સં-રક્ષણ કરી આર્યસંસ્કૃતિને શોભાવશે. અસ્તુ !!!

[હરિગીત.]

આવી અને જાવું વળી, એ જગતનો વ્યવહાર છે,
જન્મ સાથે મર્ણુ નક્કી, સૃષ્ટિનો નિત્ય ક્રમ છે.
તેવા હિસાબે મર્ણુ તહાઈ, થાય એ છે કદપના ?
જઈશ ખોલી અગર ખાંધી, એ વિષય સમજાય ના ? ૧

જ્યાં સુધી તેં કાર્ય તાઈ, સમજ પૂર્વક ના કર્યું,
તુજ ચિત્ત કેરી ચપળતાને, શુદ્ધ ચરણમાં નવ ધર્યું,
જ્યાં સુધી વિતરાગ ભાવો, તુજ હૃદયમાં છે નહિ,
ત્યાં સુધી શિવ સુખની, આશા હૃદયે રાખીશ નહિ. ૨

આર્ય ક્ષેત્ર કુળ ઉત્તમ, શરીર સુંદર શોભતું
વિતરાગની વાણી મળી, પ્રમાદ ક્યેમ કરેજ તું ?
સર્વ વસ્તુ સાથ પામ્યો, એક ના બાકી રહી,
તેનો કરીશ ઉપયોગ તો, ભવમેલ તું ટાળીશ સહી. ૩

આજ દિન પર્યાંત જન્મો, મર્ણુ સાથે તેં કર્યા,
કાટ કોટી સગાઈ કીધી, ઝેર વેર ઝઘડા કર્યા,

પ્રકીર્ણ.

૩૪૭

દૂષમ આરો પંચમો, લવલેશ સુખ પામીશ નહિ,
 પણ “ વીર ” કેરા વાક્યથી, દિવ્ય શાંતિ તું પાઈશ ખરી ૪
 રે આત્મનો ! રે આત્મનો ! !, દૂષ પ્રાપ્ય અવસર ઓળખો,
 ફરી ફરી મનુભવ નહિ મલે, એ લેશ તો લક્ષે લહો.
 શુદ્ધ સંયમ, સત્ય, શિયળ, જ્ઞાન, વિનયથી આવશે,
 સંત ભકિત જીવદયા, ભવસાગરેથી તારશે. ૫

લેખક--ઘેલાભાઈ પ્રાણલાલ શાહ. કલોલ.

હાલમાં પાલીતાણાના નામદાર ઠાકોર સાહેબે અશાહ શુદ્ધ ૧૪ ઉપર ટેકસ લીધા સિવાય અપવાદ રૂલ લાગુ કરી જૈન કોમ માટે યાત્રા કરવાની છુટની એક બહેર ખબર પ્રકટ કરી છે, જે કે હજી આપણે કરેલી વાયસરોય સાહેબ પાસેની અપીલનો ચુકાદો થયો નથી, તેમજ આ છુટ પણ આપણા હક્કોને બાબુ ઉપર રાખી કરેલ હોવાથી જૈન કોમ પોતાનું સ્વમાન સચવાતું હોય તેમ માનતી નથી. તેથી શેઠ શ્રી આણંદજી કલ્યાણજી તરફથી તે બાબત માટે મળેલ સુચના મુજબ અત્રેનો શ્રી સંઘ તા. ૮-૭-૨૭ ના રોજ મળ્યો હતો તેમાં તે માટે નીચેનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો હતો.

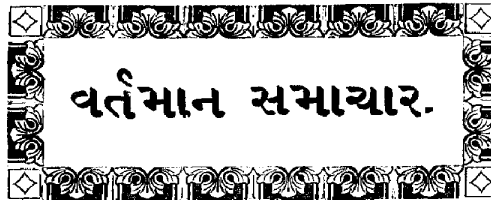
ઠરાવ.

શ્રી પાલીતાણાના નામદાર ઠાકોર સાહેબે થોડા દિવસ યાત્રા ખુલી કરવાનું બહેર નામું બહાર પાડ્યું છે, પણ જ્યાં સુધી આપણા હક્કનું માન ભરી રીતે નિરાકરણ ન થાય ત્યાંસુધી યાત્રાએ જવું તે કોઈ રીતે વ્યાજબી નથી એમ આ સંઘ ઠરાવે છે. ”

ઉપર પ્રમાણે ઠરાવ કરેલ છે તેથી આગલા ઠરાવને વળગી રહેવું તેજ આપણા સર્વનું કર્તવ્ય છે.

૩૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

॥ કણ્ઠાટક દેશના વિકટ પ્રદેશમાં જૈન મુનિરાજેનું આગમન અને
તેથી થતા અગણિત લાભો. ॥

પૂજ્યપાદ પ્રાતઃ સ્મરણીય શ્રીમદ્ વિજયનાંદસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીના વિદ્વાન પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી રાજવિજયજી મહારાજ, મુનિશ્રી મિત્રવિજયજી તથા વસંતવિજયજી મહારાજ એમ ત્રણ મુનિરાજે ગત આતુર્માસ આર્ષી હતા. આતુર્માસ પૂર્ણ થયા બાદ ખરડા, કર્જત, અહમદનગર, રાહુરી વીગેરે સ્થળોમાં જીર્ણોદ્ધારાદિ કાર્યો કરાવતા અહમદનગર પધાર્યા. તે વખતે ખીજપુર શ્રી સંઘ તરફથી શ્રીમાન ધરમશીલાઇ હરજી તેમજ રા. રા. ધર્મોત્તમા છોગાલાલજી નગર આવી ખીજપુર શ્રી સંઘની—આતુર્માસ કરાવવાની પ્રાર્થના રજુ કરી, ઉપરોક્ત પૂજ્યપાદ મુનિરાજેએ જે માન્ય કરી. ત્યારબાદ ત્યાંથી તરતજ વિહાર કરી નગર, કર્જત, જેહુર, પંદરપુર, મંગળવેડા ચટચણ, આદી ગ્રામાનુગ્રામ વિહાર કરતા જેષ્ઠ વદિ ત્રીજના દિવસે કણ્ઠાટકની રાજ્યધાની—ખીજપુરમાં પધાર્યા. અત્રે ખીજપુરમાં નિવાસ કરતા ભાવિક અને શ્રદ્ધાળુ પંચરંગી જૈન પ્રજાના શ્રી સંઘે જે સામૈયાનો ઉત્સાહ બતાવ્યો તે અવર્ણનીય હતો. અત્રેનો તમામ બજાર અને મોટા રસ્તાઓને ધ્વજ પતાકા વિગેરે બાંધી શણગારવામાં આવી હતી, તેમજ સ્થળે સ્થળે સ્ત્રી અને પુરુષવર્ગ મુનિરાજેને કુંકૂમ, ચંદન, અક્ષત, પુષ્પ, ફળ, શ્રીફળ અને રૂપાનાણાથી વધાવી જૈન શાસનના જ્યોત્ષ્ણ કરતા જૈનોએ ખીજપુરની મેદનીને મહાત કરી હતી, આ કણ્ઠાટક પ્રાંતમાં આ ત્યાગી મુનિઓનું પ્રથમજ આગમન હોવાથી અત્રેના બ્રાહ્મણો, લીંગાયત, ઇતર હીંદુ મુસલમાન બધુઓ હજારોની સંખ્યામાં હાજર હતા. અત્રે નવીન જૈન મંદીરમાં દર્શન કરીને કાપ્યાળ બાજરમાં શેઠજી ગોવીંદજી વનાજીની નવીન ખીલ્ડી-ગમાં મુનિરાજે બિરાજમાન થયા છે. તે જગ્યામાં પધારતાં મુનિરાજ પૂજ્યપાદ શ્રીમાન શ્રી રાજવિજયજી મહારાજજીના મુખનો અમૃતમય ઊપદેશ શ્રવણ કરી પ્રભાવના લઈ સંઘ વિસર્જન થયો હતો. હાલ સવારના ૮ થી ૯ા નવસુધી વ્યાખ્યાન શરૂ છે. અને જૈન તથા જૈનેતર મનુષ્યો લાભ લે છે.

ખીજપુર જૈન સંઘ.

ગ્રંથાવલોકન,

શ્રી જૈનાચાર્ય બુદ્ધિસાગરજીસૂરીશ્વરજી સ્મારક ડુંડ વીજપુર—નો સં. ૧૯૮૧ ના જેઠ વદી ૦)) થી સં. ૧૯૮૨ ના આશો વદી ૦)) સુધીનો રીપોર્ટ અમોને મળ્યો છે. ઉપરોક્ત ગુરૂવર્યના સ્મરણ અને ભક્તિ નિમિત્તે તેઓશ્રીનો ગ્રંથ સમૂહ તે પ્રગટ થયા કરે અને ગુરૂ-

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૩૪૯

રાજના અથાગ પ્રયત્ને વિજયપુરમાં અને વિદ્યમાન જ્ઞાન મંદિરનો વ્યવસ્થિત રીતે ઉપયોગ થાય તે માટે આ ફંડની યોજના માત્ર એક વર્ષથી કરવામાં આવી છે. ગુરૂ મંદિર બનાવતાં તૈયાર થયા પછી ગુરૂરાજની મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા કરતાં વગેરે માટે જે આવક તથા ખર્ચ થયો તેનો હિસાબ આ રીપોર્ટમાં આપવામાં આવ્યો છે તે યોગ્યવટવાળો છે. ભવિષ્યમાં તેઓશ્રીએ સોંપેલ ગ્રંથ સમૃદ્ધિરૂપી વારસો સાચવી તેમાં વિશેષ વૃદ્ધિ થતાં જૈન સાહિત્યનો વિશેષ પ્રકારે લાભ જૈન સમાજને મળે તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી લેડી વીલીગડન અશક્તાશ્રમ અને અંતર્ગત ચાલતા દવાખાના સુરતનો સં. ૧૯૨૬ નો રીપોર્ટ અમોને મળ્યો છે. કોઇ પણ મનુષ્ય કે જે અશક્ત (લુલા લંગડા, આંધળા અને જેમનો નિર્વાહ કરનાર કોઇ ન હોય તેવા) હોય તેવાઓને આશ્રય આપવાનું આ એક પરોપકારી સ્થાન હોવાથી આશ્રય આપવામાં આવે છે. અને ખોરાક, કપડા, દવા વગેરેથી તેઓનું પોષણ કાળજી પૂર્વક કરવામાં આવે છે. વળી સાથે જનસમાજને તદ્દન મક્કત ડોક્ટરી મદદ મળે માટે દવાખાનાની પણ યોજના કરવામાં આવી છે, આ રીપોર્ટ વાંચતાં તેની મેનેજીંગ કમીટી ઉત્સાહ અનુકંપા યુક્તિ અને લાગણીથી અશક્ત મનુષ્યોની સેવા કરે છે, એમ જણાય છે. ચાલુ વર્ષમાં સ્ત્રી પુરૂષા મળી ૭૪ અશક્ત મનુષ્યો વિવિધ કામના મળી લાભ લીધો છે. વળી સાથે ધાર્મિક તથા-સંગીત શિક્ષણ આપવાનું કાર્ય આ વર્ષથી હાથ ધરવામાં આવેલ હોઇ આત્મિક શાંતિ મળે તેવો પ્રયત્ન હોઇ ખુશી થવા જેવું છે. સંસ્થાને મકાન છતાં સાથે જે દવાખાનાની યોજના કરી છે તેના મકાન માટે રૂ. દશથી બાર હજાર રૂપૈયાની માંગણી આ ખાતાની કમીટીએ કરી છે, તો પરોપકારી અને દમાળુ કોઇપણ મનુષ્યે તે ઉપાડી લઇ આ પરોપકારી જન સમાજના સેવાના કાર્યમાં લાગ લઇ તેની કમીટીના ઉત્સાહમાં વૃદ્ધિ કરવાની જરૂર છે. હિસાબ, વ્યય વગેરે બરાબર છે. કોઇપણ મનુષ્યે આ ખાતાને કોઇપણ પ્રકારે આર્થિક સહાય આપવાની જરૂર છે. અમો તેમની ઉન્નતિ ઇચ્છતાં મેનેજીંગ કમીટીના સભ્યોને ધન્યવાદ આપીએ છીએ.

જૈન સાહિત્ય સંશોધક ખંડ ૩ અંક ૧ લો.

સચિત્ર ત્રિમાસિક ફાલ્ગુન સંપાદક શ્રી જિનવિજયજી આચાર્ય પુરાતત્ત્વ મંદિર—
પ્રકાશક શ્રી જૈન સાહિત્ય સંશોધક—અમદાવાદ.

ગુજરાત પુરાતત્ત્વમંદિર દ્વારા જન સમાજની સતત સેવા કરનાર તે સંસ્થાના આચાર્ય અને આ માસિકના સંપાદક મહાશય તરફથી પ્રકટ થયેલ આ અંક અમારા હસ્તમાં આવતાં તે આનંદ પૂર્વક વધાવી લઇએ છીએ. જૈન સમાજમાં આવા ત્રિમાસિક જ્યાં ખાસ જરૂર હતી તે જરૂરીયાત આ માસિક પ્રકટ થવાથી પૂરી પડેલી છે. આ અંકમાં જુદા જુદા વિદ્વાન લેખકોથી વિદ્વત્તાપૂર્ણ ૨૨ લેખો અને અનેક ચિત્રો આપી તેના બાલ અને અભ્યંતર સ્વરૂપને સુંદર અને આકર્ષક બનાવેલ છે. શરૂઆતમાં શ્રી મહાવીર દેવની સ્તુતિ, મંત્ર પદો, ફારસી ભાષામાં શ્રી પ્રથમ તીર્થંકર સ્તવન તેના અર્થ અને વિવેચન સાથે સરલ રીતે આપવામાં આવેલ છે. તે સિવાય

૩૫૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દ્રવ્યાનુયોગ, ઇતિહાસ, ચિત્રકળા, જૈન સાહિત્ય, રાસ, ન્યાય, વિગેરે લેખો તેના સંબંધની જરૂરીયાતવાળી હકીકત સાથે પૂરી પાડવામાં આવેલ છે. દરેક દરેક લેખો મનન પૂર્વક વાંચવા જેવા અને તે તે વિષયો માટે પ્રકાશ પાડનારા છે. ધણુ થોડા સમયમાં અધિક પ્રયત્નવડે આ અંક સંપાદક મહાશયે તૈયાર કરેલો છે. સંપાદક શ્રી અને પંડિતજી સુખલાલજીભાઈનો પ્રયત્ન આ માસિક માટે જોતાં પ્રશંસનીય છે. જૈન સાહિત્ય માટે આ માસિક પ્રથમ પંક્તિએ મુકવા યોગ્ય છે. લવાજમ વર્ષના રૂ. ૬-૦-૦ તેની સુંદર રચના જોતાં વિશેષ નથી. જૈન સમાજે ગ્રાહક મંદ્ર અથવા બીજા પ્રકારે સહાય આપી કદર કરવાની જરૂર છે. જૈન સમાજના આવા પેપરો વિશેષ પ્રમાણે પ્રકટ થઈ સાહિત્ય સેવા કરે તેમ અમે હૃદયથી છીએ.

સાહાર સ્વીકાર.

નીચેના ત્રણે ભેટ મળ્યા છે તે સાહાર સ્વીકારવામાં આવે છે.

૧ પ્રાકૃત વ્યાકરણ (અજમોડધ્યાય :) પ્રકટ કર્તા શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય સભા—પાટણ.

૨ મ્હારી પ્રતિજ્ઞા—પ્રકાશક પંડિત મોક્ષાકર વિશ્વબંધુ.

ધર્મરત્ન શ્રીયુત વેણીચંદલાઈનો સ્વર્ગવાસ.

ગણીતા જૈન ભક્ત નરરત્ન વેણીચંદલાઈ સુરચંદ ગયા માસની વઢી ૯ ના રોજ કેટલાક માસની બિમારી ભોગવી ૭૦ વર્ષની વૃદ્ધ વયે સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. જે માટે અમે દિલગીર થયા છીએ. જ્ઞાન ધ્યાન, તીર્થ અને ધર્મની સેવામાંજ આખું જીવન જેમણે વ્યતીત કર્યું હતું. કોઈપણ મુનિ મહારાજ કે જૈન ગૃહસ્થોને નવું કોઈ ધાર્મિક કાર્ય શરૂ કરવું હોય અને જેમાં પૈસાની જરૂર હોય તેવાં કાર્ય વેણીચંદલાઈનેજ સોંપાતા; જ્યાં જ્યાં તેઓ તે માટે જાય ત્યાં તે માંગે તેટલું મેળવી શકે, તેટલુંજ નહિ પણ કાણુ કેવી રીતની સહાય આપે છે એ પુછવા કે ગણુવાપણુંજ ન હોય તેવી શક્તિ પણ તેમણે કેળવી હતી. શ્રેયસ્કર મંડળ મહેસાણા અને પાઠશાળા, તીર્થનો જીર્ણોદ્ધાર, આગમોદ્યની સહાય વગેરે અનેક કાર્યો તેમના સતત પ્રયત્નો રૂપેજ હતા. સ્વભાવે સરલ, સાદા, શાંત પ્રમાણિક, ભદ્રીક, અને દેવ, યુર અને ધર્મની ખરી સેવા કરનાર એક નરવીરના સ્વર્ગવાસથી જૈન સમાજમાં એક ખરેખરા લાયક પુરૂષની ખોટ પડી છે. તેમની જગ્યા પુરે તેવી વ્યક્તિ તો હાલ દેખાતી નથી. પોતાના હસ્તના ખાતાઓની અગ્યવસ્થા પાછળ ન થવા પામે તે માટે અંતીમ વખતે યોગ્ય વ્યવસ્થા કરવાનું પણ તે ભૂલ્યા નથી. છેવટે તેઓના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થવા સાથે તેમના અધુરા રહેલા કાર્યો પારપડે તેવા તેમના શિષ્યો કે રાગીઓ કે વખાણુનારાઓ બહાર આવે તેમ પરમાત્મા પ્રત્યે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

ઐતિહાસિક સાહિત્યના રસજોને ખાસ તક. જૈન ઐતિહાસિક ગૂર્જર કાવ્યસંચય.

શ્રીમાન્ પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથમાળાનું આ સાતમું પુષ્પ છે, કે જેમાં જુદા જુદા એકત્રીશ મહાપુરૂષો સંબંધી તેત્રીશ કાવ્યોનો સંચય છે. તેના સંગ્રાહક અને સંપાદક શ્રીમાન્ જિનવિજયજી આચાર્ય ગુજરાત પૂરાતત્ત્વ મંદિર વગેરે છે. કાવ્યોનો રચનાકાળ ચૌદમા સૈકાથી પ્રારંભી વીસમા સૈકાના પ્રથમ ચરણ સુધી છે. આ સંગ્રહથી આ છ સૈકાના અંતર્ગત સૈકાઓનું ગુજરાતી ભાષાનું સ્વરૂપ, ધાર્મિક, સમાજ અને રાજકીય વ્યવસ્થા, રીતરીવાજો, આચારવિચાર અને તે સમયના લોકોની ગતિનું લક્ષ્યબિંદુ એ દરેકને લગતી માહિતીઓ મળી શકે છે. કાવ્યો તે તે વ્યક્તિ મહાશયોના રંગથી રંગાયેલ હોય તેમાંથી અદ્ભુત કલ્પના, ચમત્કારિક બનાવો અને વિવિધ રસોના આસ્વાદો મળે છે. આ કાવ્યોનો છેવટે રાસસારવિભાગ ગદ્યમાં આપી આ ઐતિહાસિક ગ્રંથને વધારે સરસ બનાવ્યો છે. વિદ્વાનોની સર્વોત્તમ સાહિત્ય પ્રસાદી આમાં છે. વિશેષ લખવા કરતાં વાંચવા ભલામણ કરીએ છીએ.

કિંમત ર-૧૨-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા—ભાવનગર.

“ શ્રી આચારોપદેશ ગ્રંથ. ”

આચાર એ પ્રથમ ધર્મ છે, તે શું છે તે આ ગ્રંથમાં બતાવેલ છે. રાત્રિના ચતુર્થ પહોરે (બ્રાહ્મમુહૂર્ત વખતે) શ્રાવકે જાગૃત થઈ શું ચિંતવવું? ત્યાંથી માંડીને આખા દિવસની તમામ વ્યવહારિક તેમજ ધાર્મિક કરણી કેવા આશયથી તથા કેવી વિધિથી શું કરવી? રાત્રિએ શયનકાળ સુધીમાં, મન, વચન, કાયાની શુદ્ધિપૂર્વક ધર્મ આજ્ઞાઓના પાલન તરીકેનું આચાર વિધાન કેવું હોવું જોઈએ? વગેરે અનેક ગૃહસ્થ ઉપયોગી જીવનમાં પ્રતિદિન આચરવા યોગ્ય સરલ, હિતકર યોજના આ ગ્રંથમાં બતાવેલ છે. શ્રાવકધર્મને માટે શરૂઆતથી પ્રથમ શિક્ષારૂપ આ ગ્રંથ હોઈ એક ઉત્તમ કૃતિ છે. કોઈ પણ જૈન નામ ધરાવનાર વ્યક્તિ પાસે તેના પઠન પાઠન માટે આ ગ્રંથ અવશ્ય હોવો જોઈએ. કેટલેક સ્થળે જૈન શાળાઓમાં ધાર્મિક શિક્ષણ માટે ચલાવવા નકી થયેલ છે. કિંમત મુદલ રૂ. ૦-૮-૦

“ શ્રી ધર્મરત્ન પ્રકરણ. ”

સર્વ ધર્મ સ્થાનની ભૂમિકારૂપ એકવીશ શ્રાવકના ગુણનું વર્ણન, ભાવશ્રાવકના લક્ષણો, ભાવ સાધુના લક્ષણો, સ્વરૂપ અને ધર્મરત્નનું અનંતર, પરંપર ફળ, અનેક વિવિધ અઠ્ઠાવીશ કથાઓ સહિત આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. પ્રથમથી છેવટ સુધીના તમામ વિષયો ઉપદેશરૂપી મધુર રસથી ભરપૂર હોઈ તે વાંચતા વાચક બાણે અમૃત રસનું પાન કરતો હોય તેમ સ્વાભાવિક જણાય છે. વધારે વિવેચન કરવા કરતાં તે વાંચવાની ખાસ ભલામણ કરવામાં આવે છે. કિંમત રૂ. ૧-૦-૦

પ્રગટ થઈ ગયો છે.

—❧ ‘ઘર આંગણે સમર્થ જ્યોતિષી’ ❧—

જ્યોતિષશાસ્ત્ર એ આપણા આર્યાવર્તનો અદ્ભૂત ચમત્કાર છે. જ્યોતિષ શાસ્ત્રની ઘણી ખરી હકીકતોને આખાદ સાચી પડતી જોઈ નાસ્તિકો પણ મોંમાં આંગળી નાખે છે, આવા જ્યોતિષશાસ્ત્રના એક મુકુટમણિ રૂપ

વર્ષપ્રબોધ અને અષ્ટાંગ નિમિત્ત.

નામનો

ગુજરાતી ભાષાનો ગ્રંથ પ્રસીદ્ધ થઈ ગયો છે જેમાં અમુક વર્ષ કેવું નિવડશે, રાશી નક્ષત્ર વિગેરેની વ્યાપાર વ્યવહાર ઉપર કેવી અસર થશે તે હાથમાંના આરિસાની જેમ સ્પષ્ટ જોઈ શકાય છે.

સ્વરવિજ્ઞાન, ઉત્પાત પ્રકરણ, વાયુ અધિકાર,
મેઘગર્ભ કથન, અંગસ્પુરન નિમિત્ત,

—: શરીરનાં ચિન્હો ઉપરથી થતા લાભાલાભ :—

મુહૂર્તો, ધ્રુવાંક, ગૌતમકેવળી મહાવિદ્યા, રમણશાસ્ત્ર, વરસાદ જાણવાના શુકન, અને જીન શાસ્ત્રીય વિષયોનો એક સમુદ્ર હોય એમ આ ગ્રંથ જોવાથી કોઈને પણ લાગ્યા વિના નહિ રહે.

કિંમત રૂ. ૮-૦-૦

વ્યાપારી વર્ગને, રાજામહારાજાઓને, કૃષીકારોને, અને જ્યોતિષશાસ્ત્રના અભ્યાસીઓને એક ઉત્તમ સલાહકાર નીવડશે.

ગ્રાહકોની મોટી સંખ્યા વધી જવાથી કમસર પૂસ્તકો મોકલવામાં આવશે તેથી પૂસ્તક મળવામાં ઢીલ થાય તો ગ્રાહકો ધીરજ રાખશે વી. પી નું કાર્ય અસાડ વડ ૮ અષ્ટમીથી શરૂ થશે.

આ પ્રાચીન ગ્રંથનું ભાષાંતર વિદ્વાન પંડિતે કરેલ છે અને તે જ્યોતિષ શાસ્ત્રના અનુભવી વિદ્વાન મુનિરાજની દૃષ્ટિ નીચે પસાર થયા પછી છપાય છે.

લખો:—માસ્તર પોપટલાલ સાકરચંદ.

કેન્ડો—જૈન ધર્મ પ્રસારક સમા—ભાવનગર.

